

Místní zpravodaj

Albrechtice nad Orlicí

Ročník XLI

Číslo 3 - 2018

Náklad 600 ks

ROZSVÍČENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

1. prosince dostaly děti svůj první dárek – sníh, po kterém už tolik toužily. A najednou tu byl právě na začátku adventu - v den rozsvícení vánočního stromu v Albrechticích. Akci zahájila místostarostka Albrechtic paní Mylerová a pak už světylka lucerniček za dohledu dobrovolných hasičů obklopila krásný smrček. Ozývaly se líbivé vánoční melodie a básničky připomínající kouzelný čas očekávání. Zkřehlé ručičky se ohřály čajem a výborné bylo i cukroví.

I když sníh nevydržel příliš dlouho, přejeme si, aby se nevytratila pohodová atmosféra Vánoc s pocity klidu a příjemné nálady. *To přejí žáci ZŠ a MŠ spolu s kolektivem zaměstnanců školy.*

Proslov místostarostky obce

Vážení spoluobčané, chtěla bych Vás v první řadě pozdravit a poděkovat, že jsme se tu sešli v tak hojném počtu. Dovoluji mi poděkovat organizátorům – OÚ Albrechtice nad Orlicí, kulturní komisi rady obce, dětem a učitelkám ze ZŠ a MŠ Albrechtice nad Orlicí, děvčatům ze Sboru pro občanské záležitosti, klubu dříve narozených, klubu maminek a dětí Albrechtice nad Orlicí. Velké díky si zaslouží naši hasiči, bez kterých by tato akce byla prakticky neproveditelná. Nesmím zapomenout také na ozvučení, které má, dnes premiérově, na starosti mladý pan Nesnídal. Doufám, že jsem na nikoho nezapomněla.

Sešli jsme se tady, abychom rozsvítili náš albrechtický vánoční strom. Symbol Vánoc. Vánoce mají být svátky klidu a míru, pohody, chvil, kdy má být rodina pohromadě. Je to doba rozjímání, kouzel, dětských úsměvů, jídla, rybích kostí, hojnosti. Doba, která nás nabije na dlouhé období dopředu. Přála bych si, aby atmosféra, která provází vánoční svátky, zůstala mezi námi co nejdéle. Abychom se zdravili a povídali si spolu stále takto pozitivně naladěni. A hlavně, abychom spolu mluvili, komunikovali spolu, nejen na sociálních sítích. Abychom nehledali neustále chyby a pochybení, abychom se naučili odpouštět. Ne zapomenout, ale poučit se, odpouštět sami sobě, i lidem v okolí. Není na světě ten, který by se zavděčil lidem všem.

Těšme se z každého dne, z každého úsměvu, z každého úspěchu. Včerešek je historie, zítřek je tajemství, dnešek je přítomnost, přítomnost je dar. Myšlenka je mocná čarodějka. Přitahujeme to, o čem dlouze a hodně přemýšlíme. Myšlenka je energie a energie se dá změřit. Ta pozitivní, ale i negativní. Když k sobě budeme přistupovat s pozitivními emocemi, bude se nám všem v Albrechticích dobře žít. Jinými slovy. Přej a bude ti přáno. Dej a bude ti dáno.

Vážení spoluobčané, užijte si krásné a požehnané vánoční svátky, nezapomenutelnou atmosféru Vánoc, rodinnou pohodu s Vašimi blízkými.

S některými z Vás se uvidím až příští rok, využiji tedy této příležitosti, abych Vám popřála i do nového roku 2019. Přeji Vám hlavně zdraví a štěstí, protože, jak říkával jeden můj kolega z práce, i na Tita-

niku byli všichni zdraví, ale štěstí jim chybělo, takže je neméně důležité. A do nového roku vykročte pravou nohou.

*Alena Mylerová, DiS,
místostarostka obce*

VÁNOČNÍ SLOVO PANA STAROSTY

Vážení čtenáři albrechtického zpravodaje,

včera byla první adventní neděle a tak není pochyb o tom, že se milovými kroky blížíme k vánočním svátkům a závěru roku 2018. Mnohokrát jsem při této příležitosti již psal, jak rychle nám ten rok opět utekl. Ne jinak tomu je i letos. Nezbyvá však, než si povzdechnout nad rychlostí, kterou nám život ubíhá a těšit se na dny příští. Vždyť máme před sebou nejkrásnější svátky roku, Vánoce.

Adventní čas je charakterizován jako klidné období roku naplněné rozjímáním, rodinnou pohodou, vůní pečícího se cukroví, ale také určitého napětí před příchodem štědrého dne, kdy se narodil Ježíš Kristus. Advent je také časem lidské sounáležitosti, společných večerů se svými blízkými i kamarády, lidské dobroty a s tím spojeného obdarováním svých blízkých, ale i zcela cizích lidí.

Krásné se mně tyto řádky píš.

Přítom si však uvědomuji, že mnoho z vás, kteří je budete číst, si řeknete, že vaše realita je úplně jiná. Zkrátka si řeknete, že je to klišé, které všude slyšíte, ale jen těžko prožijete. Vždyť místo klidného rozjímání máte shon, v práci i doma. Místo napětí z příchodu Štědrého dne spíše napětí z toho, zda vše co jste si naplánovali do Vánoc udělat, stihnete. Na obdarování v tomto čase myslíte pravděpodobně ještě méně.

Přesto si myslím, že stojí za to se nad touto pradávou charakteristikou adventu zamyslet. Není v roce žádné jiné období, které by bylo obohaceno tolika intenzivními prožitky každého z nás. Domnívám se, že jsme všichni jako děti prožívali adventní období takřka v duchu výše uvedených charakteristik. Jsem přesvědčen, že když se zklidníte a zavzpomínáte, jak jste jako děti prožívali tento čas, tak jaksi zjihnete, okolo srdce se vám rozleje příjemně hřejivé teplo a v duchu si

vybavíte okamžiky z vašeho dětství.

Ano, dnešní doba je úspěšná a neklidná. Neměli bychom však sebe, zvláště ne pak děti – vnoučata, připravit o prožitky, na které sami rádi vzpomínáme. Proto stojí za to přemýšlet, jak si vytvořit volnou chvíli a věnovat ji svým blízkým, zvláště pak svým dětem. Víím, že to není lehké, ale v životě musíme zvládnout i složitější úkoly a většinu z nás se to daří. Pokud budete opravdu chtít, tak se řešení určitě najde.

Vytvoříte-li si čas společně strávit alespoň každou adventní neděli, určitě se v ní najde i chvíli na rozjímání, vzpomínání a povídání si v rodině o jiných, než pracovních nebo všedních věcech. Bude Vám krásné a o to jde v životě především.

Abych nezapomněl na obdarování. Věřím, že své blízké všichni obdarujete, jak nejlépe Vám to bude možné. Věřím, že dnes, když má každý z vás práci a možnost si vydělat slušné peníze, si to společ-

ně užijete. Vždyť po celoročním snažení si to zasloužíte. Mám však jednu prosbu. Kromě svých blízkých se pokusme nově obdarovat i své spoluobčany. Stačí jenom úsměvem a přátelským pozdravem. Uvidíte, jak se budete cítit příjemně i tam, kde byste to nečekali. Slušnost a dobrá mysl jsou hodnoty, které udělají radost každému z nás. Zvláště pak nyní, v čase, kdy je slušnosti a dobré mysli mezi lidmi jako šafránu.

Vážení čtenáři,

přeji Vám všem, abyste si advent i Vánoce užili v co nejlepší pohodě. Přeji Vám, abyste našli čas pro sebe i na své blízké, zvláště pak děti. Ať Váš štědrý večer je tak krásný, že se všichni již na Štěpána budete těšit na příští Vánoce.

Do roku 2019 Vám pak přeji hodně zdraví, štěstí a dobré nálady. Ať všechny těžkosti hravě zvládnete a jste šťastní.

Jaromír Kratěna
starosta obce

ROZHOVOR SE STAROSTOU OBCE

Vážený pane starosto, máme po komunálních volbách, tak mi nejprve dovolu pohlápat Vám k jejich výsledku. Podpora velkého množství občanů, kteří Vás chtějí i nadále jako starostu Albrechtic, mluví za vše...

Rozhovor v minulém vydání jste končil těmito větami: „Již delší dobu jsem však přesvědčen, že kandidovat na starostu v osmém volebním období nebudu. „nebo „Každý příběh však má svůj konec....neboť, jak se říká, v nejlepším přestat“. Zdálo se, že na otázku v tomto vánočním vydání bude odpovídat již „nový“ starosta obce, ale realita je jiná a i v osmém volebním období Vás zastupitelstvo obce zvolilo starostou obce a Vy jste funkci starosty obce přijal. Byl výsledek voleb to zásadní, co přimělo Vaše rozhodnutí přehodnotit?

Ano, jednoznačně. Myslím si totiž, že pokud někdo kandiduje a získá největší podporu voličů, je jeho povinností výsledek voleb respektovat a přijmout související zodpovědnost. Jinak se stane to, že voliči ztratí o další volby zájem, což si nepřeji.

Osobně si podpory voličů velmi vážím a chápu ji jako ocenění za dosud vykonanou práci. Děkuji také všem, kteří přišli k volbám za jejich účast, která byla v naší obci nadprůměrná.

Po pravdě řečeno, byl jsem již po všech stránkách připraven skončit a těšil jsem se na jiný způsob života. Přesto udělám vše, co bude

v mých silách, abych svěřenou funkci starosty vykonával co nejlépe. Věřím, že všichni zastupitelé mě v tomto snažení podpoří a sami se také aktivně zapojí do práce v zastupitelstvu obce.

Proběhlo ustavující zasedání zastupitelstva obce. V jaké atmosféře probíhala volba nových orgánů obce mezi novými členy zastupitelstva? Jaká byla účast občanů na tomto veřejném zasedání?

Jak všichni víme, v těchto volbách kandidovala, po mnoha letech, třetí volební strana. Mohlo by se někomu zdát, že důvodem vstupu nových kandidátů do voleb, bylo prosazování změn ve způsobu vedení naší obce, tak jak to často vidáme v jiných obcích a městech. Nic takového však nikdo nechtěl. Jak se ukázalo ještě před volbami, všechny tři volební programy měly mnoho společného. Pro mne osobně to bylo hodně důležité a příjemné zjištění.

Po vyhlášení výsledků voleb jsem se postupně sešel se všemi zvolenými zastupiteli a společně s nimi se domluvil na obsazení orgánů obce. Jednání byla velmi korektní a vstřícná. Tomu odpovídá i průběh ustavujícího zasedání zastupitelstva obce. Všechny orgány byly zvoleny plným počtem hlasů a po každé volbě byl zvolený kandidát podpořen potleskem. Přestože jsme nikdy v minulosti nevedli složitá hlasování o obsazení volebních funkcí, takto hladce a přátelské ustavující zasedání zastupitel-

stva obce jsem nezažil. Děkuji za to všem zainteresovaným osobám.

Účast občanů na zasedání však byla, k mému překvapení, mizivá. Domníval jsem se, že alespoň kandidáti z volebních stran se jej zúčastní a podpoří své zvolené kolegy. Bohužel se tak nestalo. Přítom dříve na ustavující zasedání zastupitelstva obce chodilo dost lidí.

V obci je na prodej Krbova hospoda, centrum veškerého kulturního dění v obci. Zvažuje obec možnost podílet se nějakým způsobem na odkupu budovy? Nyní je v provozu pouze restaurace na hřišti, kde nejsou prostory pro pořádání občasných kulturních akcí.

Současnou situaci v této oblasti vnímají všichni zvolení zastupitelé jako problém, který je potřeba řešit. Osobně jsem si nikdy nepomyslel, že v Albrechticích n. O. nebude v provozu ani jedna ze dvou stálých restaurací.

Nedávno mne oslovil zástupce spoluhoditelů restaurace U Krbů s nabídkou na jednání o možnostech, jak restauraci opět otevřít.

V úvahu připadá několik variant, z nichž podle mne je nejlepší ta, kdy si restauraci koupí soukromá osoba a bude v ní dále poskytovat služby tak jako jsme byli po dlouhá desetiletí zvyklí. Obdobou může být i pronájem nemovitosti k výše uvedenému způsobu využití restaurace.

Další možnosti jsou nějakým způsobem spojené s přímou angažovaností obce, buď jako nájemce nebo přímo vlastníka nemovitosti

se zodpovědností za provoz restaurace. Rozhodující slovo však může padnout až po důkladném projednání všech okolností, které by byly spojeny s pronájmem nebo koupí nemovitosti. K tomu poznání v současné době směřujeme. Zvážit se budou muset i jiná řešení, jako je například přestavba sokolovny.

Bude v obci instalováno úsekové měření rychlosti?

V říjnu provedlo město Kostelec nad Orlicí veřejné vyhodnocení analýzy průjezdu vozidel v naší obci, v Lípě n. O. a také dvou nebo tří míst v Kostelci n. O., kterého jsem se zúčastnil. Přestože se v Albrechticích n. O. porušuje poměrně často nejvyšší povolená rychlost, vyhodnocení pro nás nedopadlo příliš dobře. Byly shledány jiné, daleko horší úseky s průjezdem většího počtu automobilů, jako například u přechodu pro chodce v Lípě n. O. nebo v Kostelci n. O. V důsledku tohoto zjištění se v Albrechticích n. O. úsekové měření rychlosti vozidel zatím neplánuje.

Na úřední desce je zveřejněna veřejná vyhláška o podání odvolání proti územnímu řízení o umístění stavby „Technická a dopravní infrastruktura pro Obytný soubor Pod Strání, Albrechtice nad Orlicí, Inženýrské sítě a komunikace“. Můžete občany blíže informovat o této věci. Jaký dopad bude mít odvolání na realizaci celé stavby a příslibem dotaci z MMR?

... pokračování na str. 3

ROZHOVOR SE STAROSTOU OBCE

... pokračování ze str. 2

Je pravdou, že proti územnímu řízení na stavbu technické infrastruktury (vodovod, kanalizace, rozvody plynu, rozvody elektřiny, veřejné osvětlení a komunikace s chodníky) byla podána dvě, takřka identická, odvolání. Bohužel.

Jako hlavní důvod oba odvolatelé uvádějí zabránění výstavbě objektu domova důchodců, jejímž investorem má být Královéhradecký kraj. Přestože jsme se, rada obce i já osobně, pokoušeli odvolatelům vysvětlit dopad jejich odvolání, nepodařilo se nám je přesvědčit, aby svá odvolání vzali zpět. V dů-

sledku toho dojde k faktickému zastavení přípravy stavby až do vyřízení odvolání. To může trvat několik měsíců, v případě soudu i několik let. Proto pokud odvolatelé nevezmou svá podání zpět, přijde obec o příslibenou dotaci ve výši 5,2 mil. Kč. Královéhradecký kraj nepostaví tolik potřebný do-

mov důchodců a stavba, která by umožnila postavit v obci 16 rodinných domků, se odloží na neurčito. Přitom je v současné době o pozemky na stavbu rodinných domků velký zájem.

Děkuji Vám za rozhovor.
Petra Berounská

VÝSLEDKY VOLEB DO ZASTUPITELSTVA OBCE

Celkový počet osob zapsaných ve výpisech ze seznamu voličů a jejich dodatků 813. Celkový počet odevzdaných úředních obálek 461. Volební účast 56,7 % (pro srovnání - v roce 2014 byla volební účast jen 49,12 %).

Viz. tabulka níže na této straně.

Volby do zastupitelstva obce 05. - 06. 10. 2018 - ustavující zasedání zastupitelstva obce

Ustavující zasedání zastupitelstva obce se konalo dne 31. 10. 2018 od 18:00 hodin v zasedací místnosti obecního úřadu. Přítomno bylo všech patnáct vámi zvolených občanů obce, kteří se po složení slibu měli stát zastupiteli obce Albrechtice nad Orlicí. Pro hosty bylo připraveno „hledíště“, kterého využili čtyři občané obce. Z patnácti členů zastupitelstva je jeden zástupce KSČM, čtyři Nezávislí kandidáti z Albrechtic a deset zástupců z řad Patriotů Albrechtic nad Orlicí. Jeden vámi zvolený zastupitel z kandidátní listiny Patriotů Albrechtic nad Orlicí, Ing. Tomáš Kratěna, podal dne 30. 10. 2018 rezignaci na funkci člena zastupitelstva. Dle § 56 zákona č. 494/2001 Sb., o volbách do zastupitelstva obce nastoupil na tento uvolněný mandát první náhradník z kandidátní listiny volební strany Patrioti Albrechtic nad Orlicí, pan Jiří

Proche. Ustavující zasedání zastupitelstva obce zahájil a do zvolení starosty řídil nejstarší člen zastupitelstva obce pan Jiří Kapucian.

Všichni přítomní členové zastupitelstva obce složili zákonem stanovený slib bez výhrad a ujali se svého mandátu.

Program jednání o 11 bodech byl převážně postaven, dle svého názvu, jako ustavující, tzn. volba starosty, místostarosty a rady obce. Voleni byli členové Finančního a Kontrolního výboru zastupitelstva obce, dále byli delegováni zástupci obce do obchodních a jiných společností, jež je obec členem. Poté již program pokračoval jako klasická zasedání zastupitelstva obce, včetně kontroly plnění usnesení z minulých zastupitelstev, řešily se záležitosti týkající se prodeje pozemků, rozpočtu..., jinými slovy, zastupitelstvo se chopilo svých pravomocí a začalo pracovat.

A teď tedy postupně k volbě starosty, místostarosty a členů rady. Na funkci starosty byl navržen a 14 hlasy schválen pan Jaromír Kratěna (Patrioti Albrechtic n. O.). Funkci bude vykonávat již osmé volební období a tím se stal jedním z nejdéle sloužících starostů v okolí. Do funkce místostarostky obce byla 14 hlasy zvolena Alena Mylerová, DiS. (Patrioti Albrechtic n. O.). Dalšími členy rady obce byli zvo-

leni Eva Králová (Patrioti Albrechtic n. O.), Mgr. Ing. Karel Vacek, MBA (Nezávislí kandidáti z Albrechtic) a Jiří Špaček (Patrioti Albrechtic n. O.).

Do funkce předsedkyně Finančního výboru zastupitelstva obce byla zvolena paní Danuta Prokúpková (Patrioti Albrechtic n. O.) a do funkce předsedy Kontrolního výboru pan David Markl.

Finanční výbor byl schválen ve složení: předsedkyně Danuta Prokúpková, členové výboru Ing. Lenka Sedláčková, Kateřina Preclíková, Jiří Kapucian a Ing. Gabriela Trojanová.

Kontrolní výbor má členskou základnu složenou z předsedy Davida Markla a členů výboru Martina Andrese, Ondřeje Zahálky, Bc. Miloše Filipa a Jaroslava Hlušíčky ml.

Zastupitelstvo obce určilo své zástupce do organizací zřízených obcí a společností, jichž je obec členem. Do valných hromad společností Lesní družstvo Vysoké Chvojno, s. r. o. a ODEKO s. r. o. byl delegován pan Jaromír Kratěna, starosta obce. Do valné hromady DSO Krivina byli navrženi a schváleni dva členové - Jaromír Kratěna a Jiří Proche. V Honebním společenstvu bude obec zastupovat pan Jiří Špaček. A do Školské rady při ZŠMŠ Albrechtice n. O. byla delegována Eva Králová. Posledním delegovaným byl

Milan Myšík, a to do valných hromad MAS NAD ORLICÍ, o. p. s.

Zápis a usnesení z ustavujícího zasedání zastupitelstva obce včetně příloh je k nahlédnutí na OÚ Albrechtice nad Orlicí.

Celé jednání probíhalo v přátelské pracovní atmosféře, která, doufám, bude i při dalších zasedáních. Všem zastupitelům bych chtěla popřát hodně štěstí, sil a energie do práce, která je před námi. Možná snad i štěstí na spolupracovníky, kolegy, oponenty a obecně lidi kolem nás. Není člověk ten, aby se zavděčil lidem všem. Ale věřím, že i když budou chvíle, kdy rozhodování nebude jednoduché, vždy budou všichni zastupitelé bojovat za vás občany podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

A jelikož se již blíží období vánočních svátků, chtěla bych Vám popřát příjemné Vánoce, bez stresů, hádek a nepokojů. Užijte si je se svými blízkými a zavzpomínejte na Ty, co tu s námi již nejsou. Vánoce jsou kouzelné, ale to kouzlo si vytváří každý z nás sám v sobě. Ať to kouzlo není jen v období předvánočním a vánočním, ale vydrží v nás co nejdéle. Krásné Vánoce a šťastný nový rok 2019.

Alena Mylerová, DiS.
zapisovatelka
ustavujícího zasedání ZO
místostarostka obce

Kandidátní listina		Kandidát			Navrhující strana	Politická příslušnost	Hlasy		Pořadí zvolení
číslo	název	poř.	příjmení, jméno, tituly	věk			abs.	v %	
1	Komunistická str.Čech a Moravy	1	Sedláčková Lenka Ing.	45	KSČM	BEZPP	69	9,66	1
2	NEZ. KAND. Z ALBRECHTIC	2	Vacek Karel Mgr. Ing. MBA	51	NK	BEZPP	184	9,90	1
2	NEZ. KAND. Z ALBRECHTIC	1	Markl David	37	STAN	BEZPP	152	8,18	2
2	NEZ. KAND. Z ALBRECHTIC	7	Orság Jan	43	STAN	BEZPP	139	7,48	3
2	NEZ. KAND. Z ALBRECHTIC	11	Brič Luboš	39	NK	BEZPP	138	7,43	4
3	Patrioti Albrechtic nad Orlicí	6	Kratěna Jaromír	58	NK	BEZPP	293	7,87	1
3	Patrioti Albrechtic nad Orlicí	12	Kapucian Jiří	63	NK	BEZPP	287	7,71	2
3	Patrioti Albrechtic nad Orlicí	3	Vacková Marie Mgr.	52	NK	BEZPP	281	7,55	3
3	Patrioti Albrechtic nad Orlicí	13	Prokúpková Danuta	56	NK	BEZPP	280	7,52	4
3	Patrioti Albrechtic nad Orlicí	1	Mylerová Alena DiS.	39	NK	BEZPP	271	7,28	5
3	Patrioti Albrechtic nad Orlicí	2	Myšík Milan	57	NK	BEZPP	231	6,21	6
3	Patrioti Albrechtic nad Orlicí	4	Špaček Jiří	58	NK	BEZPP	233	6,26	7
3	Patrioti Albrechtic nad Orlicí	5	Králová Eva	31	NK	BEZPP	260	6,99	8
3	Patrioti Albrechtic nad Orlicí	7	Trojanová Gabriela Ing.	44	NK	BEZPP	219	5,88	9
3	Patrioti Albrechtic nad Orlicí	8	Kratěna Tomáš Ing.	26	NK	BEZPP	251	6,74	10

KROUŽEK MLADÝCH HASIČŮ

U mladých hasičů máme 28 dětí a věříme, že někdy je to veliký cirkus, samozřejmě v dobrém. Snažíme se dětem přiblížit práci hasičů, zdravotníků a policie. Zároveň také základy pohybu a pobytu v přírodě. Máme za sebou první velký výlet, na kterém děti poznaly stanici profesionálních hasičů v Rychnově nad Kněžnou do nejmenších detailů a prohlídku stanice horské služby v Říčkách. Nakonec si v lanovém parku vyzkoušely své možnosti na více či méně obtížných trasách

korunami stromů. K tomu nesměl chybět oběd ve formě řízků a zeleninového salátu, který byl servírován v lehce netradičních podmínkách. Všechny děti jsme ve zdraví a lehce unavené předali rodičům. Což by se nepovedlo bez vydatné podpory kamarádů.

Dále nás čekala milá návštěva od dopravní policie, kde děti nejvíce ocenily měření radarem, měřila se rychlost jejich běhu. Pro některé děti je zážitek pečení buřtů, procházka po lese, nebo pečené bram-

bory v popelu. Dále ukázka poslušnosti a výcviku pejska Bena, pana Šimberského a povídání o psech všeobecně.

Zima nás momentálně zahнала do vnitřních prostor, a to konkrétně do albrechtické sokolovny, kde se děti vydávají v tělocvičně, probíráme základy první pomoci, orientaci v mapách a sebeobranu. Podařilo se nám pro děti koupit první helmy na sport a také nádobu na pitný režim.

Rádi bychom za kroužek poděkovali obecnímu úřadu, za poskytnutí

dotace a prostor v sokolovně. Správcům sokolovny za perfektní a obětavý přístup. Aktivním rodičům dětí a našim kamarádům, kamarádkám a manželkám za nemalou pomoc. Firmě ODEKO za finanční podporu kroužku. O veškerých aktivitách podrobně informujeme na facebookových stránkách kroužku. Závěrem mi dovoluť jménem kroužku mladých hasičů popřát krásné a klidné Vánoce a nádherný nový rok.

David, Sváta a Jirka

Lanový park

Z ČINNOSTI HASIČŮ

Od uzávěrky předchozího čísla zpravodaje vyjžděla jednotka hasičů z Albrechtic k celkem šesti výjezdům. Ve třech případech se jednalo o požár v kulturním domě v Týništi nad Orlicí. Samozřejmě plané popluchy, ale vyjet jsme museli. Mezi naše činnosti patří i technické výjezdy. Například likvidace sršně a vos, což byl další výjezd. Bylo třeba zlikvidovat otravné sršně, které ohrožovaly obyvatele bytového domu v Borku. V tomto případě nás tam na požádání obyvatele bytovky vyslalo operační středisko. To nás na tyto události posílá pouze pokud jsou ohroženy osoby, či zvířata na veřejných prostranstvích. Zde však byli ohroženi malé děti. Pokud se jedná o včely, vosy, sršně, či mouchy na soukromém pozemku, musí si to majitel pozemku vyřešit sám, nebo s odbornou firmou. Pak je tu ještě možnost domluvit se s panem starostou a on nás k vám pošle problém

vyřešit. Třeba za účelem výcviku na zásah za účasti nebezpečných zvířat. V polovině září vyjela naše jednotka k požáru kletší na louce nedaleko Billy, a o měsíc později v brzkých ranních hodinách přišla na naše mobilní telefony zpráva, že v Týništi nad Orlicí hoří plechová hala s dílnou, v jejíchž útrobách se nachází nejlepší přítel člověka... pes. Pokud se jedná o požár, či jakoukoliv jinou událost, při níž je zapotřebí zachránit lidský, nebo zvířecí život, nabere výjezd úplně jiné obrátky. Jde o čas. Po příjezdu naší jednotky na místo události již zasahovala jednotka z Týniště. K našemu překvapení se ale nejednalo o nic vážného. Oznamovatel události měl možná ještě z předchozího večera pod kůží a viděl hlasy. Hala nehořela, pes ani neštkl, jen na ulici vedle plechové haly se nacházel shořelý plastový kontejner na odpad. Takže jsme si tak trochu oddechli a s úsměvem

na rtech se vraceli zpět na základnu. Škoda byla vyčíslena na 2000 Kč.

Nezaháleli jsme ani mimo výjezdy. Dost nás zaměstnávalo teplé počasí, lépe řečeno sucho. Několikrát jsme na žádost pana starosty vyjžděli zalévat zeleň v obci, zejména nově vysazené stromy na hrázce a keře v parku Česko-Rakouského přátelství.

V letošním roce slavilo mimo našeho, i několik okolních sborů svá výročí založení. My jsme na požádání navštívili obec Lično a také Týniště nad Orlicí, kde naši hasiči předvedli i trochu z toho našeho hasičského řemesla. V září se konalo v místním domově důchodců loučení s létem. Pan ředitel nás požádal, zda bychom tuto akci mohli navštívit a předvést naši techniku. Ochotně jsme tedy vyrazili do areálu domova důchodců, kde jsme předvedli naši cisternu Mercedes a téměř stoletou koněspřežnou stříkačku. Sice ji scházeli koně, ale hasiči v dobových uniformách je nahradili a předvedli, že je stále v plné síle. Někteří klienti domova si možná zavzpomínali na své dětství, kdy jim běžně takovéto stříkačky jezdili okolo obydlí k požárům.

Myslím, že pro nás hasiče byl letošní rok celkem náročný, ale úspěšný. Jediné, co nás mrzí je to, že jsme nedostali dotaci na pořízení nového zásahového vozidla, které by nahradilo dosluhující Avii. Ale není všem dnům konec, zkusíme to zase příští rok.

Chtěl bych Vám za celý sbor dobrovolných hasičů z Albrechtic popřát úspěšný rok 2019, zdraví, štěstí, lásku a pohodu v osobním životě i v zaměstnání... a bez nutnosti volat hasiče...

Za JSDH Josef Jakl

▲ Fotografie na této straně: Loučení s létem - Domov důchodců Albrechtice nad Orlicí

Tékáčko jede!

Před první volnou prohlídkou Tékáčka 28. 8. 2018 jsme se sázeli, kolik lidí přijde. Martin řekl 5, Zuzka 7, pan starosta 12 a já odvážně 20... Prohlídka začínala v 16 hod. Když v 15.45 přišlo prvních 14 lidí, tak jsme jen nevěřícně zírali. A když v 16 hod. byly prostory plné a lidé se mačkali na chodbě před vstupem, napočítala jsem 40 a přestala počítat dál.... Poslala jsem panu starostovi SMS, ten sedl na kolo a přijel se sám přesvědčit, že nelžu, abych tu sázku vyhrála...

Do rána jsme měli přihlášených prvních 13 účastníků. Na zaplnění obou běhů (celkově 26 dětí) stačilo pár dnů, další zájemci tak skončili „pod čarou“. Věříme, že i pro ně brzy

najdeme termín - pokusíme se již od února příštího roku.

První běh zahájil v úterý 18. 9. a druhý ve čtvrtek 20. 9. No to je něco! Tolik šikovných a talentovaných hlaviček pohromadě!!!

V pátek 21. 9. 2018 proběhlo slavnostní otevření, na kterém se sešli zástupci hlavních dodavatelů, partnerů a podporovatelů. Moc všem děkujeme!

A už dost slov, fotografie mluví za vše.

Za tým Tékáčka PhDr. Yvonna Ronzová

Sledujte webové stránky: <https://www.tekacko.cz> a facebook: <https://www.facebook.com/tekacko>

▲ Volné prohlídky

▲ Volné prohlídky

▲ Slavnostní otevření

JAK VĚCI FUNGUJÍ? CNC RÁD PRACUJEŠ S PARTOU? STROJ LEGO
DIGITÁLNÍ NOVÍ KAMARÁDI 3D SCAN OVLÁDAT MERKUR
TISK KLUB VĚDA BAVÍ TĚ ZKOUMAT? 3D MODEL MODERNÍ TECHNOLOGIE
NAVRHNOUT, VYROBIT DOBRÁ NÁLADA FRÉZA STAVĚT POHODA
ZAJÍMÁ TĚ KYBERNETIKA STAVĚT AUTOMAT
PROGRAMOVÁNÍ ZKUŠENOSTI 2D ZAJÍMAVOSTI JSI KREATIVNÍ? POHODA
CHCEŠ BÝT ČLEMEM KLUBU? JSI FANYNKA TERMINÁTORA? PLC ARDUINO
MÁŠ RÁD ROBOTY?

TÉKÁČKO JARNÍ PRÁZDNINY!

11. - 15. 3. 2019 – jarní prázdniny v Tékáčku !

Vždy od 7:00 hod. do 17:00 hod.

Budova Obecního úřadu Albrechtice nad Orlicí
Na Výsluní 275

Pobyt venku i v klubu plném her,
stavebnic a jiného zařízení.

Cena 2 000,- Kč

Zahrnuje program, oběd, 2x svačinu, pitný režim, připojištění dětí atd.

Přihláška na www.tekacko.cz

Organizátor akce RG RYCON z.s., <http://www.rg.rycon.cz>

Ať jsi holka nebo kluk, sleduj náš web a dozvíš se víc.

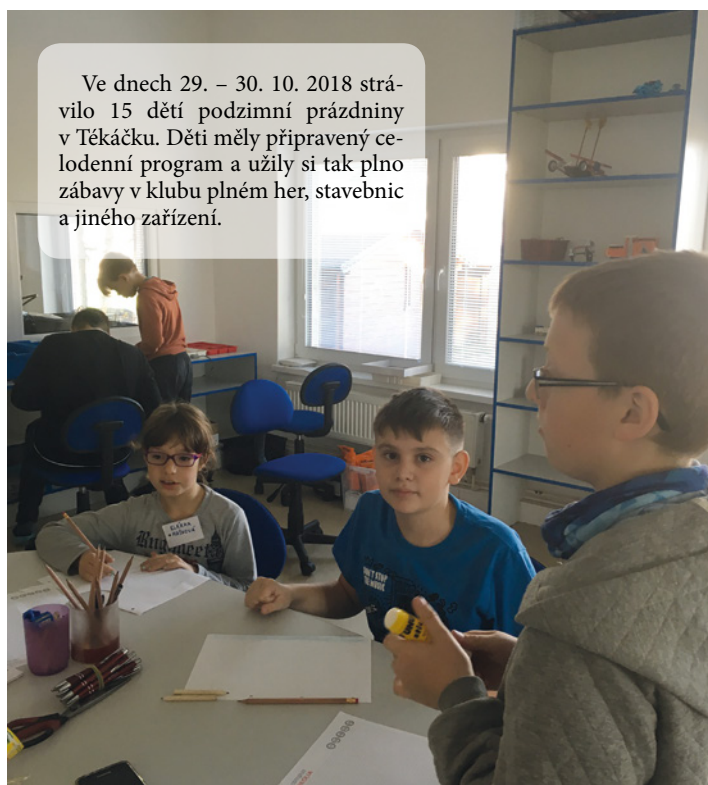
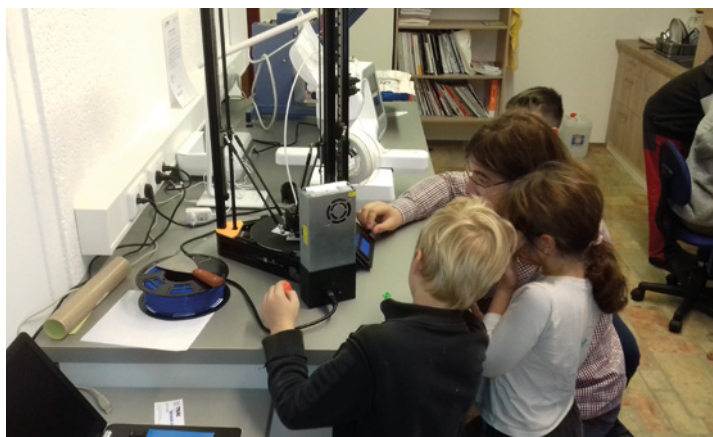
www.tekacko.cz

[facebook.com/tekacko](https://www.facebook.com/tekacko)

TKAC
TECHNOLOGICKÝ KLUB
ALBRECHTICE NAD ORLICÍ

Podzimní prázdniny v Tékáčku

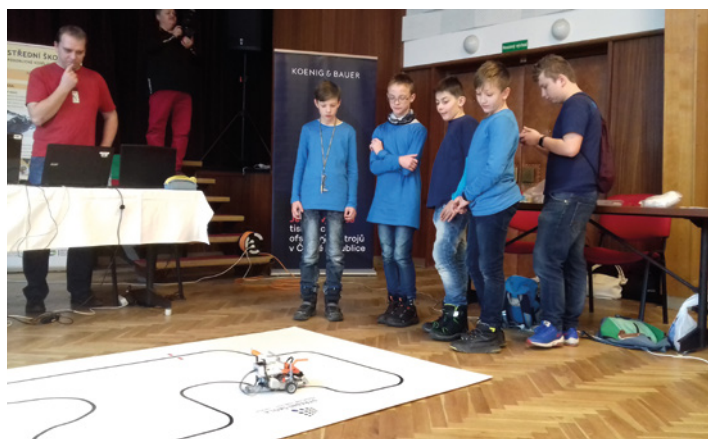
Soutěž AUTO JEDE v Dobrušce

Dne 6. prosince 2018 se 13 našich dětí zúčastnilo ve 4 družstvech 2. ročníku celorepublikové soutěže AUTO JEDE v Dobrušce, kterou pořádala Střední škola – Podorlické vzdělávací centrum z Dobrušky. Jedná se

o roboticko-konstrukční soutěž, ve které musí max. tříčlenná družstva ze základních nebo středních škol navrhnout, vyrobit, odprezentovat a na závodní dráze předvést svoje originální autíčko, které musí projet určenou

drahou za pomoci snímačů čar. Odborná komise zhodnotila nejen čas projetí dané dráhy, ale i konstrukční a designové řešení auta, jeho rozměry a prezentační list, který muselo mít každé družstvo vyhotovený. V katego-

rii základních škol jsme obsadili první 4 místa! V konkurenci se středoškolačky by se dvě naše družstva umístila na 6. a 7. místě! Fantastický úspěch! Klukům moc děkujeme - jsou úžasní a našimi vítězi jsou úplně všichni!

Základní škola a mateřská škola Albrechtice n. O.

ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU 2018- 2019

3. září naše škola přivítala zpět do tříd 50 žáků. Nejvíce jsme se těšili na prvňáčky. Nejen ti přišli v doprovodu rodičů, babiček a dědečků. Žáci z pěveckého kroužku paní učitelky Karáskové potěšili písničkou a pak už nastalo vítání paní Světlušy Kratěnové, která představila hosty a zejména naši

novou paní ředitelku Simonu Baláčkovou, které symbolicky předala klíč od školy. V první třídě čekalo pro naše žáčky překvapení v podobě krásných učebnic, sešitů a pomůcek. Zástupci Sboru pro občanské záležitosti navíc našim nejmenším předali spoustu hezkých dáreků. I starším žákům se

stýskalo po škole, hlavně po kamarádech, ale také společných zážitcích při učení, které má naše škola připraveny i na tento školní rok.

Kolektiv pedagogů a zaměstnanců by ještě jednou rád poděkoval naší bývalé paní ředitelce Světlušy Kratěnové za dlouholetou a pečlivou práci. Věříme, že se na

dále budeme rádi shledávat a přejeme ji hodně zdraví a osobního štěstí.

Všem žákům přejeme radost z poznávání, paním učitelkám a všem zaměstnancům školy hodně zdraví a úspěchu.

Základní škola a mateřská škola Albrechtice nad Orlicí

PŘESPOLNÍ BĚH

Dne 21. září 2018 se konal „Přespolní běh o posvícenský koláč“ v naší škole. Měli jsme velké štěstí, protože nám počasí přálo. Bylo slunečno, krásně jako v létě. Soutěž přespolního běhu se zúčastnily všechny třídy základní školy v Al-

brechticích nad Orlicí. V deset hodin jsme se sešli všichni žáci a děti z mateřské školy v parku. Tam jsme dostali pokyny od paní učitelky a startovní čísla. Moje číslo bylo 26. Přineslo mi štěstí, protože jsem se umístila na krásném třetím místě.

Měla jsem velkou radost, vlastně mám stále velkou radost, protože postupuji do okresního kola přespolního běhu, které se bude konat v říjnu v Solnici. Ráda bych přivezla do školy nějaké pěkné místo. A pokud by mi štěstí nepřálo, nesmím za-

pomínat na to, že ne vždy je důležitý výsledek. Důležitá je radost, kterou nám soutěž, sport i účast přináší. Po ukončení závodu obdrželi všichni účastníci posvícenský koláček.

Mia Finová, 4. ročník

pořadí	1. a 2. ročník	3. – 5. ročník DÍVKY	3. – 5. ročník CHLAPCI
1.	E. HOŘÍNKOVÁ	L. MATUŠOVÁ	S. STRNAD
2.	D. FALTA	N. ŘÍHOVÁ	K. MATUŠ
3.	N. ZÍTKOVÁ	M. FINOVÁ	M. TULACH
4.	R. MYLER	E. POLICAROVÁ	R. JEDLINSKÝ
5.	M. ROLL	R. BARTÁKOVÁ	A. BUREŠ
6.	D. DŽBÁNEK	K. BYDŽOVSKÁ	V. ZEMAN
7.	T. KVĚTENSKÝ	A. FILIPOVÁ	T. DŽBÁNEK
8.	A. ŠENKOVÁ	V. DUHOVÁ	J. BEDNÁŘ
9.	M. SOJKOVÁ	K. VLKOVÁ	P. KOBLASA
10.	B. KOPECKÁ	K. SÁCKLOVÁ	D. BARTOŠ

RECYKLOHRANÍ

Také v letošním roce půjdeme s vašimi dětmi ve stopách „kamarádů přírody“. Chceme touto cestou připomenout, že i nový školní rok soutěžíme ve sběru pomerančové

a citronové kůry, na jaře i léčivých bylin. Pokračujeme také v „Recyklohraní“ – sběru vybitých monočlánků, drobných elektrozařízení z domácnosti, případně tonerových

kazet z tiskáren. Žáci mohou také pomoci přírodě při sběru hliníku, jehož výroba uvolňuje do ovzduší škodlivé látky a je velmi energeticky náročná.

Sběrové boxy i informace k „recyklo-sběru“ jsou umístěny dole v hale. Případné další informace Vám podají třídní učitelé.

Za kolektiv učitelů Mgr. R. Blažková

PŘÍPRAVA MRKVOVÝCH ŘEZŮ V NAŠÍ ŠKOLE

S paní učitelkou Otavovou jsme v rámci pracovních činností připravili mrkvové řezy. Hlavní surovinu – mrkev jsme vypěstovali na našem školním pozemku. Podle instrukcí a receptu jsme umíchali těsto, které jsme rozetřeli na 2 plechy. Vše nám pomohla upéct paní kuchařka ve školní jídelně. Po vychladnutí jsme jedny řezy polili citronovou polevou a ozdobili mrkvíčkami z marcipánu, které vymodelovala děvčata. Všem moc chutnaly. I spolužákům, kteří mrkev jinak nejedí. Spousta

z nás si pak o víkendu zhotovila mrkvové řezy i doma.

Chcete je také vyzkoušet? Přikládáme recept.

žáci 4. a 5. roč.

Mrkvové řezy s citronovou polevou

Suroviny:

Řezy
2 celá vejce
200 g pískového cukru

200 g polohrubé mouky
300 g nejmenno nastrohané mrkve
100 g másla nebo Héry
Citronová kůra
1 kypřicí prášek do pečiva
1 vanilkový cukr
Špetka mleté skořice

Citronová poleva
200 g moučkového cukru
2 polévkové lžice horké vody
1 polévková citronová šťáva

Postup:

Všechny ingredience zamícháme v míse metličkou a vylijeme na plech nebo dortové formy, které jsme si předem vymazali tukem a vyložili pečícím papírem. Řezy pečeme asi 25 minut na 175°C. Před vytažením z trouby zkontrolujeme špejli, zdali je koláč upečený. Po upečení si připravíme polevu z moučkového cukru, horké vody a citronové šťávy. Nakonec koláč citronovou polevou polijeme a ozdobíme dle vlastní fantazie.

ZPRÁVIČKY Z MATEŘSKÉ ŠKOLY ALBRECHTICE

Vzdělávací program - dravci

Naše republika

V úterý 23. 10. 2018 do naší ZŠ a MŠ zavítal sokolník pan Nejman. Na dvoře naší školy jsme zhlédli ukázkou dravců, mezi kterými nechyběl výr, sýček, poštolka, káně a také orel. Děti se dozvěděly spoustu zajímavých informací o životě těchto ptáků. Viděly ukázky z výcviku dravců a také si je mohly z blízka prohlédnout. Bylo to velice pěkné dopoledne.

Romana Švikruhová

V říjnu jsme s našimi dětmi slavili svátek naší republiky. Děti poznávaly historii i současnost naší země, mapu celé republiky, hlavní město a státní symboly. Poslouchaly naši hymnu a písničku Ach synku, synku. Samy také vyráběly, malovaly, skládaly z víček naši českou vlajku. Prohlédly si také podnětnou výstavu dětí ze základní školy. Celý projekt byl pro děti velice přínosný a moc si ho užily.

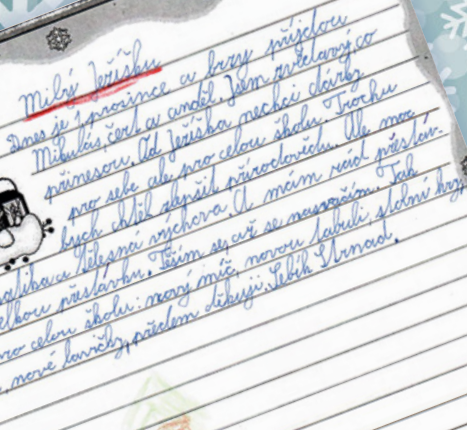
Iva Pecháčková

Divadelní představení „Pekelná brána“

Dne 30. 11. 2018 naši školu navštívilo divadlo Kozlík, které si pro nás připravilo představení „Pekelná brána“. Hlavními hrdiny byli dva čerti s podvodníkem Lojzou, který okrádal lidi ve svém uzenářství. Za své činy si vysloužil celý rok kydání hnoje u pekelných prasat. Po celém roce se Lojza poučil a s andělíčkem se mohl vrátit na svět. Na závěr nás potěšil příchod Mikuláše s čertem, kterým jsme zazpívali píseň Mikuláši, Mikuláši. Divadelní představení se nám velice líbilo, zejména nás zaujaly krásné loutky.

Jolana Medková Faltysová

Mikä jäsen
 Lapsi per jäsen

Dnes je 30. listopadu a na me velké očekávání čekám
 chvilu svého. Mám tu už a teď, jen jediný, kdo
 pochopí, jak dlouho čítí. Mám tu i já je to věsti
 máš, ah, ovšem, ale se takhle slyší.

[illegible]

- Polimer, itu terdiri dari 2 polimerisasi & kelas polimer:
- polimer rantai lurus & dari bercabang
 - polimer elastis & dari semikristalin
 - polimerisasi dari radikal
 - monomer dan polimer dalam air & supermolekul
 - polimerisasi

Po mui stāvā ar himi po tādējādi būs labāk zināt, kāds ir tāls: nore
pamēģināt pa matemātiku, nore dāru, pūlēti o kļūmēm, nore nore lūg.

Kāds mums ir nore...

hádka nepříteli jím a hoši naskrzajit jím, de nepříteli jím po všechny strany
je štěstí a zábr!

2. 2. Zedup

Adam Buri

Milý Ježíšku,

Milý Ježíšku,
přeji si hodně štěstí a zdraví pro nás ve škole a samozřejmě
doma, ale i pro tebe. Už v listopadu jsme se začali chystat na
vánoce. Vyráběli jsme ozdoby, adventní kalendář, adventní
vénce a obrázky z dýhy. Jako třída jsme byli celkem hodní, a
proto bych si přál pro paní učitelky nové a lepší rýsovací
pomůcky na tabuli. V létě aby byl opravený domeček na
školním dvoře.

Buď zdravý a šťastný!
Moc děkuje Honza.

MILY

JEŽÍŠKU

Tyto Vánoce jsem psala dopis 30. listopadu
 2018, ja si myslím, se ty dárky si zasloužím.
 Písaři je prosím! Tento rok se mi lépe daří v
 matematice a taky v angličtině ale tuji vášnivě,
 přírodovědi a vstříplivě. Řekla jsem si, se tento
 rok nebude myslet jen na sebe, ale i na ostatní.
 Jako mumi dárky jsou nádherné, ale i na ostatní.
 níže o přáních nemohu. Jako dárky
 dárky šitá a mlie do litociviny.
 Jako šití dárky jsou uloženy na šití
 do gildy. Jako dárky dárky je naplněna
 na šití. Jako dárky dárky je naplněna
 na výstavu vzhledu a na prosvětlení
 čísti. Jako šití dárky a šití
 psalší dárky je, aby jsem se
 mluví vzhledu. Dlouho
 se mluví dárky z dopisu
 kam budou. Ději
 Vánoce Dýlčinské

Milý Ježíšku,
přeji si hodně štěstí a zdraví pro
nas ve škole a samostatně
doma, ale i pro sebe. Už v listopadu
jsem se rozalil chřipkou na vřáky.

Využití jsme oslavy, adventní kalendář, adventní
adventní věnce a dušičky a dýhy. Jako štěstí
jme byli celkem hodnými proto bych si přeal
na pane písařky nové a lepší pomůcky na
tabuli. Věti aby byl opusne ný domoček na
školním dvoře.

Budisudharja & Stastny.
Modèle de l'homme.

MILÝ JEŽÍŠKU

[illegible]

giedem Dēkuij Andrea
Vaikova

MILÝ
JEŽÍŠKU

Začal nám prosinec, a už se končí blíž
 vánoce. Vánoce slavně kašty, čich, a vlastně
 se slavně na celém světě. Minule vánoce byli
 moc krásné. Lidi se mi, když se všichni
 sjedeme, a celá rodina eslovými spali.

Školní vánoce jsou taky krásné, když se děti
 a paní učitelky sjedou u školního stromčku.

Pod stromčkem si rozdávají dárky,
 které si poslouží mezi sebou přijímají.

Ale nejdušněji přijde čes a Mikulášem, a to už
 v škola.

Láskou dopisu přijí všem hodně zdraví.

Ed. Karoline Gachlori
ma Jämska

MILÝ
JEŽIŠKU

[illegible]

od křídy Chlávkové pro Jácheta

~~Donis paa Jaiska~~
~~Milij Jaiska~~

 Je i posumnice a venku meni
 snih, Co se nam mrzadi. Krasni
 Byh si prijala snih, a na
 klovih si kras venku re snih.
 Co se bje uciom, lepim se or matematice a anglicke
 a pilot se uciom i tako jime. ti normalovci
 spoustu obicni. U toj pisme na daski
 priji si nove krasice pam ucitelu, jby
 nikdo nezgl sam, a mo ikola i školka nov
 pomicku a krasice. Cudu rada, kiji piznusi alajoi
 jho dasek a i tobi priji Slastni
 Va nae.

PS: Rõõmsamgi pan' jätkama a soby.

ČESKÝ DEN S ČESKÝMI VLAJKAMI

Při příležitosti oslav 100. výročí vzniku Československé republiky jsme rádi přijali výzvu Český den s českými vlajkami. Nápad vyrobit a vyvěsit co nejvíce českých vlajek ke dni 28. října přijali žáci s velkým nadšením.

A nebyly to jen obyčejné vlajky. Žáci sami vymýšleli různé druhy technik a materiálů, ze kterých byly vyrobeny. A tak tu byly vlajky papírové, z kuliček krepáku, tištěné, z nití, spleené z plastových korálků, ze třípytek a jedna žákyně upekla s maminkou vlajky z perníku. Třídy

se předháněly, kdo jich vyrobí více a dokonce i dětem z mateřské školy nedělalo problém vyrobit malé vlajčky. Děti z družiny zhotovily vlajky z víček od pet lahví.

Žáky bavila nejen výroba, ale i vyvěšování vlajek. Většinu z nich jsme se snažili instalovat do oken, truhlíků a do venkovního prostředí. Jiné zdobily celou budovu naší školy. Žáci inspirovali i rodiče, a tak výzdoba pokračovala i v okolí Albrechtic - zejména v oknech rodinných domků. Aby vlajek nebylo málo, žáci je měli i na tvářích a zá-

pěstích. Paní učitelky spolu s dětmi napočítaly celkem 659 vlajek různých velikostí.

Základní škola a mateřská škola Albrechtice nad Orlicí

A ta nejlepší zpráva – společně jsme vytvořili nový rekord:

Nejvíce vyvěšených vlajek České republiky

Muzeum rekordů a kuriozit Pelhřimov uspořádalo ke 100. výročí vzniku samostatné republiky akci s názvem ČESKÝ DEN S ČESKÝMI VLAJKAMI, v rámci které bylo na

veřejných prostranstvích, v zahradách, na budovách, rozhlednách, v oknech domů a na dalších místech po celé ČR dle serveru www.nejvicvlajek.cz vyvěšeno a nainstalováno 225 191 českých vlajek (textilních, papírových, zalaminovaných, průmyslově i vlastnoručně vyrobených).

Do celorepublikového rekordu, jenž byl vytvořen v den státního svátku 28. října 2018, se zapojilo 2445 obcí, měst, škol, institucí i jednotlivců.

STALETÉ KOŘENY

Tak zní název projektu, který byl vytvořen k 100. výročí založení Československé republiky. Nabídku do jeho zapojení jsme přijali a oslovili lektora z Hradce Králové, který do naší ZŠ rád přijel a připravil projekt pro žáky 3., 4. a 5. ročníku.

Dne 9. listopadu tedy probíhal interaktivní program v jednotlivých třídách a jeho smyslem bylo připomenout naše národní kořeny, vlastnictví, životní hodnoty (pravdu, víru, svobodu, důstojnost) a poukázat na významné osobnosti (T. G. M., J. A. Komenského, J. Husa, Cyrila a Metoděje).

Žáci se dozvěděli mnoho zajímavého, pracovali ve skupinách a vytvářeli svoji vlastní lípu – vkládali do ní své nápady a myšlenky.

Někteří žáci 4. a 5. roč. nás překvapili svým zajímavým vyprávěním o svých prapředcích z dob před 100 lety.

V rámci oslav výročí vzniku Československé republiky zdobily prostory školy výtvarné práce žáků, státní symboly i předměty, které se opět nesly v duchu 1. republiky. Rádi jsme se také účastnili vysazování lípy na návsi obce Albrechtic nad Orlicí. Děti zpívaly národní písně – Čechy krásné, Čechy mé; Ach synku, synku; Strom, přednášely básničky a zahrály scénku O Praotci Čechovi. Díky nim jsme se na chvíli ocitli v době dávno minulé, kdy prezentace vlastnictví byla samozřejmostí.

Mgr. Lenka Otavová

BETLÉMSKÝ PŘÍBĚH V POTŠTEJNĚ

Naše škola se v předvánoční čas 19. 12. 2018 chystá navštívit vánoční program Betlémský příběh.

Vše v neobvyklém prostředí zámku v Potštejně. Jedeme autobusem a děti se těší, jak si

vše užijí i s jejich učitelkami. Následující den si o tom budeme vyprávět a v dalším vydání zpravodaje se můžete těšit i na fotografie.

Karolína Bydžovská 4. roč.

PODĚKOVÁNÍ

Přeji vám všem klidný adventní čas a kouzelné Vánoce prožité s láskou se svými nejbližšími. Práce ředitelky je pro mě velkou výzvou, ale zároveň i posláním a já děkuji především za vaše úžasné děti, které jsou pro mě dárkem největším. Moc si vážím jejich upřímnosti a bezpodmínečné lásky, kterou mě každý den naplňují. Chtěla bych ještě moc poděkovat svému pracovnímu týmu, paní ředitelce Kratěnové, zaměstnancům z obecního úřadu, ale i vám rodičům za podporu, milý přístup a srdečné přijetí. Vesnice má pro mě své pohádkové kouzlo a já jsem moc vděčná, že mohu být součástí právě Albrechtic nad Orlicí.

S úctou Simona Baláčková – ředitelka školy

VÍTALI JSME NOVÉ OBČÁNKY

Po více jak půl roce jsme v sobotu 1. 12. vítali nové občánky naší obce. Tentokrát v rekordním počtu, a to devíti dětí. Nechyběly ani dětičky z naší školy, které přednesly své pásmo říkanek a písniček, tímto jim

i paní učitelce děkujeme za milé vystoupení. Celé vítání proběhlo v příjemné atmosféře a našim novým občánkům přejeme radost a chuť do života.

OŮ

▲ Noví občánci (zleva): Dominik Niki Soumar, Julie Koucká, Alan Král, Kateřina Urbanová

▲ Noví občánci (zleva): Adrian Velíšek, Jakub Zima, Michaela Formanová, Vojtěch Koblmüller

ÚČASTNÍCI ZÁJEZDU

Po dvou letech jsme se v pátek 9. 11. 2018, opět pod záštitou kulturní komise rady obce Albrechtice nad Orlicí, vypravili do pražského divadla. Tentokrát jsme vybrali divadelní představení s názvem Věra v relativně mladém divadle Studio DVA. Studio DVA je nezávislá divadelní a umělecká společnost, která zahájila činnost v roce 2000. Zabývá se zejména produkcí vlastních divadelních projektů a jejich uváděním po celé České republice i na Slovensku. Divadlo sídlí přímo na Václavském náměstí ve velkoryse řešených prostorách bývalého premiérového kina, které zahájilo svůj provoz již 18. září 1929. Divadelní společnost Studio DVA dala tomuto jedinečnému prostoru novou tvář. Bylo nově upraveno tak, aby odpovídalo nejmodernějším technickým požadavkům. Divadlo Studio DVA bylo slavnostně otevřeno 18. září 2013 po 84 letech od zahájení fungování

budovy.

Byl vybrán páteční termín představení, ale zpětně musím uznat, že trochu nešťastně. Jelikož je většina z nás pracovně činná a vytížená, odjezd byl posunut na 16 h tak, aby vyhovoval všem, kteří chodí do práce a současně abychom stihli včasný příjezd do Prahy (začátek představení byl v 19 hodin). S dopravní zácpou nikdo z nás nepočítal, a tak byl dojezd do Prahy, mírně řečeno, „hodně na čas“. Naši padesátičlennou skupinu autobus dovezl na „hlavák“ a díky znalosti Prahy některých členů zájezdu jsme se různými zkratkami rychle proplétali pražskými uličkami a dostali se do divadla včas. U vchodu už jsme slyšeli první zvonění a na svá místa jsme dosedli těsně před začátkem představení. Díky místům v prvních řech trádkách na balkoně jsme měli úžasný výhled.

Inscenace s názvem Věra vznik-

la v koprodukcii s Divadlem Bolka Polívky. Je to komediálně laděná, ale obsahem vážná hra autora Petra Zelenky. Režie se ujala Alice Nellis. Představení mělo velice atraktivní herecké obsazení – v hlavní roli Ivana Chýlková, a dále podali výborný herecký výkon Bolek Polívka, Martin Pechlát, Křištof Hádek, Marika Šoposká, Martin Kubačák, Lucie Pernetová, Sabina Remundová. Ironická komedie z dnešní cynické doby, o zábavním průmyslu, pokřtectví, o výsluní a pádu ambiciózních jedinců. Bohatá ambiciózní, workoholická a egocentrická šéfka castingové agentury postupně padá profesně i osobně až na samé dno společnosti. Výkon všech herců byl za mě opravdu skvělý, představení chvílemi komediální i smutné, splnilo moje očekávání.

Po skončení muzikálu jsme se všichni sešli před divadlem a společně se vydali k pražskému hlavní-

mu nádraží, kde měl čekat náš autobus. Pro některé z nás „nepražáků“ to byla dobrodružná cesta odvahy, ale nakonec jsme VŠICHNI vyjeli k domovu.

Do Albrechtic jsme dorazili o půlnoci, ale před námi byl víkend, kdy jsme si, po tomto náročném cestování, snad všichni dostatečně odpočinuli. Chtěla bych poděkovat panu Vaverovi, který nás bezpečně dovezl do Prahy i zpět. Nesmím opomenout obrovskou podporu a pomoc pracovníků obecního úřadu, paní Voborníkové a Berounské, pro které byl náš výlet za kulturou administrativně velmi náročný, oběma tímto děkuji.

A co říci na závěr? Doufám, že se Vám, účastníkům zájezdu, výlet do divadla líbil. Zase někdy příště, na shledanou.

Alena Mylerová
místostarostka obce

MYSLIVECKÁ KRONIKA ALBRECHTICE NAD ORLICÍ A OKOLÍ

(15. pokračování)

Rok 1982 je rokem, kdy se začíná naplňovat slučování honiteb, jak již bylo uvedeno v předešlých zprávách. Několik jednání, které byly uskutečněny mezi MS Albrechtice n. O. a MS Žďár n. O. dostalo skutečnou podobu a sloužení. MS Žďár n. O. měl možnost se sloučit s MS Borohrádek, nebo s MS Albrechtice n. O. Sloučení s MS Albrechtice n. O. bylo jednoznačné.

Slučovací schůze se konala dne 20. března 1982 v Albrechticích n. O. v restauraci U Pošty. Tímto dnem začíná život nového sdružení a všichni přítomní si přejí, abychom tento život žili tak, jak káže zákon cechu sv. Huberta. Slučovací schůze přinesla i nový název sdružení a to: Myslivecké sdružení Zelené Háje Albrechtice nad Orlicí. Byl zvolen i nový výbor v tomto složení:

Vojtěch Josef – předseda, Sládek Václav – místopředseda, Šarf Vlastibor – myslivecký hospodář, Izák Jiří st. – finanční hospodář, Sekyra Zdeněk – brigádnický referent, Stárek Oldřich – jednatel, Polák Jaroslav – kynologický referent, Hrdlička Zdeněk – politický referent, Sedláček Jiří – střelecký referent, Plašil Jaroslav – revizní komise, předseda, Do-

stál Josef – člen, Voda Josef – člen.

Byly rovněž vytvořeny komise a to: myslivecká, ekonomická, brigádnická, politicko- výchovná. Vedoucí těchto komisí byli členové výboru.

Z MS Žďár jsou členy: Dostál Josef, Hrdlička Zdeněk, Charvát Jaroslav, Křepela Bohuslav, Líkař Josef, Polák Jaroslav, Sládek Václav, Sládek Zdeněk, Slezák Ladislav, Štuka Vladimír, Říha František.

Z MS Albrechtice n. O.: Barták Josef st. Barták Josef ml., Balvín Karel, Beliov Petr, Benák Jaroslav, Brandejs Josef, Hroch Václav, Izák Jiří st., Izák Jiří ml., ing. Khýn František, Khýn František ml., Kovaříček Josef, Krb Jiří, Krb Josef, Petřík Jaroslav, Plašil Jaroslav, Plašil Zdeněk, Rolc Zdeněk, Sedláček Jiří, Sekyra Zdeněk, Stárek Oldřich, Šarf Vlastibor, Štombach Josef, Velišek Václav, Voda Josef, Vojtěch Josef. Celkem 37 členů mysliveckého sdružení Zelené Háje, Albrechtice nad Orlicí.

Sloučením těchto sdružení se změnila výměra honebních ploch. Celkem honitba má k slučovacímu datu 2 398 ha, z toho zemědělské pozemky 871 ha, lesní plocha 1 421 ha, vodní plochy 74 ha, ostatní 32 ha.

Závazek pro tento rok byl 2 160

hodin. Skutečnost 3 229 hod. Pracovní činnost byla zaměřena na vybudování odchovny bažantů na Nové Vsi. Ve vedlejší brigádnické činnosti bylo odpracováno pro MěNV v Týništi 262 hod. MNV Žďár n. O. 84 hod., dále pro Státní lesy 105, JZD 104 hod. Z těchto čísel vyplývá, že brigádnická činnost byla na vysoké úrovni. Přezdívkou v této době byla: ozbrojení brigádníci. Asi oprávněná.

Nejvíce za tento rok odpracovali: Vlastibor Šarf – 223 hod., Jiří Izák st. – 200 hod., Jaroslav Plašil – 191 hod. Pokud jde o majetek MS Žďár n. O. ten byl nulový.

Myslivecké sdružení Zelené Háje, Albrechtice nad Orlicí se skládalo z těchto obcí: Albrechtice nad Orlicí, Nová Ves, Štěpánovsko, Žďár nad Orlicí.

Finanční hospodaření za rok 1982 bylo velmi uspokojujivé. K 31. 12. 1982 byl finanční stav 29 733,56 Kč. Ze 600 nakoupených bažantů (kuřat) se podařilo odchovat 550, z toho 340 kohoutů. Všechny bažanti byli vypuštěni do honitby.

Zvěř škodná, odlov: liška 6, tchoř 6, pes 3, kočka 80, straka 15, vrána 1, sojka 6.

Nejlepší členové v odlovu zvěře škodné: Ing. Khýn František 225 bodů, Balvín Karel 215 bodů, Kovaříček Josef 185 bodů. Karlu Balvínovi se podařilo na čekání během 4 hodin ulovit 4 lišky. Perfektní lovecký zážitek.

Odlov zvěře užitkové za rok 1982, kdy byla honitba sloučena:

	Plán odlovu	Skutečnost
Daněk	4	4
Daněla	3	2
Danče	3	3
Srnc	18	21
Srna	18	10
Srnče	14	7
Kňour	2	5
Bachyně	1	1
Sele	7	1
Zajíc	120	47
Bažant	290	171
Bažant slep.	-	4
Kachna	-	72
Holub	-	3

Další informace z kroniky z roku 1982 přineseme v dalším vydání. Rok 1983 bude v dalším pokračování a zajímavost bude především v pokračujícím slučování dle nařízení státních orgánů.

(pokračování
v příštím vydání zpravodaje)

KNIHOVNA – NABÍDKA PRO ČTENÁŘE

Pro děti:

„Kdo straší školní strašidlo?“ – Pospíšilová Z. Radílek je školní strašidlo, ze kterého se stal školní detektiv. Stará se o to, aby bylo ve škole všechno v pořádku a nedělo se tam nic nekalého. V novém školním roce však žáci zjistí, že se jim ve třídě i v šatně ztrácejí věci a někdo jim dělá naschvály. Pátrání po tom, kdo má to všechno na svědomí, se ujímá Radílek. Jak se mu nakonec podaří pachatele dopadnout? Nebude to ale jen tak obyčejný zloděj nebo darebák. Jestli jste zvědaví, kdo to bude, nezbývá než se s chutí pustit do čtení!

NEPŘEMOŽITELNÍ – „Prasečí průšvih“ – Hart C. Taky vám někdy rodiče říkají, abyste si uklidili TEN CHLÍVEK v pokoji? V případě Nely by nebyli daleko od pravdy, protože její nejlepší KAMARÁD Běda Lžička jí z třídního výletu na farmu přivezl NEČEKANÉHO HOSTA – čuníka Kvída...

„Anička a divadlo“ – Peroutková I. Anička měla jedno tajné přátelství – hrát loutkové divadlo. A to se jí málem splnilo na podzim, jenže odletěla s rodiči k moři. Ovšem teď

už nic nebrání divadelnímu představení, však ho taky Anička s Tarkem kamarádům slíbili. Ale kde budou divadlo hrát? Jaký mu vymyslí název? A budou úspěšní?

„Léto, kdy jsem zkrásněla“ – Hanová J. Belly měří svůj život v letech, a tím nemyslíme roky, ale roční období. Všechno zajímavé a báječné se v jejím případě odehrává výhradně od června do srpna. Zimy jsou dobré pouze na to, aby počítala týdny do dalšího léta, kdy konečně s mámou a bratrem Stevenem odjede jako každý rok k moři. Teda přesněji řečeno do prázdninového domu přímo na pláži, který patří Susanně, mámině nejlepší přítelkyni A k Susannině a jejímu domu zase neodmyslitelně patří její dva synové, Konrád a Jeremiáš. Tuhle dvojku zná Belly odmalá, a co si pamatuje, pořád netrpělivě čeká, až si jí kluci začnou konečně všimnout a vezmou ji mezi sebe. A toto léto se to konečně stane...

Pro dospělé:

„Šance na lásku“ – Summerová M. J. Luc Chevalier je šťastný člověk. Obchody prosperují, má peníze i přízeň krásných žen. Cestuje po světě, jí v těch nejlepších restaura-

cích a užívá si pohodlí nejluxusnějších hotelů. Tak proč je se svým životem nespokojený? Fotografka Megan má o poznání krušnější život. Sama vychovává šestiletého Eliotta, jehož otec se k rodině raději nepřiblížuje, aby syn nezjistil, že je závislý na drogách. Když se jednoho dne Megan nechá zlákat svou kamarádkou k „pracovnímu“ výletu do Paříže, ani ve snu by ji nenapadlo, že se tam ocitne v náručí toho nejkrásnějšího muže, který kdy vstoupil na Eiffelovu věž....

„Mužolapka“ – Čálková A.

Váš dlouholetý partner se pomalu ale jistě mění v ropuchu? Jeho drahá maminka vás dohání k zoufalému činu v podobě odjištění ručního granátu? Jeho práce vám vadí stejně jako slevy na oblečení u velikostí, které se pro vás nehodí? Prochází váš život hlubokou krizí, do toho se kolem vás motá další muž a vy spoléháte na kartárku, že vám poradí, jak z toho všeho šikovně vybruslit? Nebojte, nejste jediné....

„Můžeš-li se vdát dnes, neodkládej to na zítřek“ – Pan Božský vstoupil do Aliciina života rychlostí i délkou jednoho zabýsknutí pořádné letní bouřky – ale i těch pár

minut dokázal využít k tomu, aby jí jednou provždycky život naprosto změnil. Jak rychle se objevil, tak rychle zmizel... Osmnáctiletou Alicii zanechal vyděšenou, bez iluzí a – těhotnou.

Co může od života očekávat svobodná matka, která navíc studuje na vysoké? K randění moc příležitostí ani času nemá...

„Z pověření admirála“ – Resch E. – Ve válce proti Napoleonovi zažije Quentin svou první bitvu a svoji mimořádnou odvahou si získá admirála Nelsona. Nelson rozpozná mladíkův talent a pošle ho jako špióna za nepřátelskou linii. Quentin se musí postavit nebezpečí, které může překonat pouze dáblskou lstí – trikem, který překvapí nejenom jeho protivníky. Admirál Nelson mu však za jeho odvalu chystá nemalou odměnu...

**Vypůjční doba
v knihovně od ledna 2019:**

Středa
v zimním období - 16:00 - 18:00 hod
v letním období - 17:00 - 19:00 hod

Sledujte i naše webové stránky
www.knihovnaano.wz.cz

DO/Z PRÁCE VEŘEJNOU DOPRAVOU

Na trase Týniště n. Orlicí - Kostelec n. Orlicí

RANNÍ SMĚNA 6:00-14:00

 Týniště n. Or. - (5:30) - Čestice (5:37)
- Častolovice (5:42) - Kostelec n. Or. (5:45).

 Kostelec n. Or. (14:15) - Častolovice (14:18) - Čestice (14:22)
- Týniště n. Or. (14:28).

ODPOLEDNÍ SMĚNA 14:00-22:00

 Týniště n. Or. - (13:31) - Čestice (13:37)
- Častolovice (13:41) - Kostelec n. Or. (13:45).

 Kostelec n. Or. (22:22) - Častolovice (22:28)
- Čestice (22:31) - Týniště n. Or. (22:39).

NOČNÍ SMĚNA 22:00-6:00

 Týniště n. Or. - (21:32) - Čestice (21:38)
- Častolovice (21:45) - Kostelec n. Or. (21:48).

 Kostelec n. Or. (6:16) - Častolovice (6:19)
- Čestice (6:23) - Týniště n. Or. (6:28).

 Veškeré spojení vyhledávejte na www.idos.cz nebo na www.kr-kralovehradecky.cz.

 Veřejná doprava v Královéhradeckém kraji

 doprava@kr-kralovehradecky.cz

 Call centrum IREDO 491 580 333

 Mobilní aplikace IREDO

Od 9.12.2018 pro Vás zavádíme na lince IREDO 115 nové večerní spojení, které doplní vlakové spojení na/z všechny pracovní směny.

NEPŘETRŽITÝ PROVOZ 6:00-18:00/18:00-06:00

 Týniště n. Or. - (5:30) - Čestice (5:37)
- Častolovice (5:42) - Kostelec n. Or. (5:45).*

 Kostelec n. Or. (18:15) - Častolovice (18:18) - Čestice (18:22)
- Týniště n. Or. (18:28).

 Týniště n. Or. (17:31) - Čestice (17:37) - Častolovice (17:41)
- Kostelec n. Or. (17:45).

 Kostelec n. Or. (6:16) - Častolovice (6:19)
- Čestice (6:23) - Týniště n. Or. (6:28).

Při pravidelném cestování doporučujeme nákup zvýhodněné časové jízdenky (7, 14 nebo 30 denní) a využívat tak výhody v integrovaném dopravním systému IREDO.

Autobusový spoj je v provozu pouze v pracovních dnech.

Vlakové spoje jsou v provozu v pracovních dnech i o víkendu.

* Uvedený vlak nejede v neděli.

NOVÉ VEČERNÍ SPOJE

Na trase Rychnov n. Kněžnou - Kostelec n. Orlicí - Týniště n. Orlicí

Od 9.12.2018 pro Vás na lince IREDO 115 zavádíme nové večerní autobusové spojení, které budou v provozu v pracovních dnech.

Linka 660577	Spoj 15	Spoj 22*
Rychnov n. Kněžnou	22:00	23:37
Vamberk	22:13	23:29
Doudleby n. Orlicí	22:15	23:26
Kostelec n. Orlicí	22:22	23:21
Častolovice	22:28	23:16
Čestice	22:31	23:13
Lipa n. Orlicí	22:34	23:11
Týniště n. Orlicí	22:40	23:07

ZE ZAMĚSTNÁNÍ

Nové večerní spoje můžete využít k cestování z odpolední směny z okolních obcí. Na cesty z/do zaměstnání využijte výhodnou časovou jízdenku.

ZE ZÁBAVY

Prožijte společně strávené chvíle se svými blízkými. Autobusem se dostanete pohodlně večer zpět domů. Nemusíte řešit parkování a věnovat se řízení vozidla.

Z KULTURY

Cestujte pohodlně autobusem za večerní zábavou do kina, divadla, na slavnosti či koncerty. Navštivte společenské a kulturní akce nejen v blízkosti svého bydliště, ale i v krajském městě Hradci Králové.

*Spoj čeká v Týništi n. Orlicí na příjezd vlaku z Hradce Králové (příjezd 22:55).

Spoje pro Vás objednává a financuje Královéhradecký kraj s významným podílem obcí Kostelec nad Orlicí, Vamberk, Doudleby nad Orlicí.

 Veřejná doprava v Královéhradeckém kraji

 doprava@kr-kralovehradecky.cz

 www.kr-kralovehradecky.cz

 Call centrum IREDO 491 580 333

 Mobilní aplikace IREDO

Čas	Vlak	Ve směru	Poznámky
Čas	Druh	Číslo	
4.25	Os	5631	CHOCEN(4.50)
4.33	Os	5610	HRADEC KRÁL. HL.N.(5.00)
4.46	Os	5120	VÁCLAVICE(5.22)
4.54	Os	20201	SOLNICE(5.30)
5.08	Os	5200	CHLUMEC NAD CIDLINOU(6.22)
5.30	Os	5153	LETOHRAD(6.29)
5.30	Sp	1860	HRADEC KRÁL. HL.N.(5.51)
5.31	Os	5601	CHOCEN(5.56)
5.32	Os	5612	HRADEC KRÁL. HL.N.(5.56)
5.44	Os	5122	HRONOV(6.48)
6.01	Sp	1861	CHOCEN(6.21)
6.07	Os	5614	HRADEC KRÁL. HL.N.(6.31)
6.30	Os	20205	RYCHNOV NAD KNĚŽ.(6.59)
6.30	Os	5115	LETOHRAD(7.32)
6.30	R	934	Třebechovice pod Orebem(6.36) - Hradec Králové-Slezské Předměstí(6.45) - Hradec Král. hl.n.(6.53) - Chlumec nad Cidlinou(7.27) - Poděbrady(7.52) - Nymburk hl.n.(8.00) - Praha-Libeň(8.41) - PRAHA HL.N.(8.49)
6.31	Sp	1863	CHOCEN(6.54)
6.39	Os	5124	NÁCHOD(7.38)
6.56	Os	5117	CHOCEN(7.21)
7.01	Sp	1871	CHOCEN(7.21)
7.02	Os	20202	DOBRUŠKA(7.28)
7.08	Os	20207	RYCHNOV N.K. ZAST.(7.36)
7.09	Os	5600	HRADEC KRÁL. HL.N.(7.36)
7.31	Sp	1947	LETOHRAD(8.27)
7.32	Sp	1862	HRADEC KRÁL. HL.N.(7.52)
7.33	Os	5602	HRADEC KRÁL. HL.N.(7.57)
7.40	Os	5126	NÁCHOD(8.38)
8.08	Os	5616	HRADEC KRÁL. HL.N.(8.35)
8.31	Os	5123	RYCHNOV NAD KNĚŽ.(8.56)
8.31	Sp	1948	HRADEC KRÁL. HL.N.(8.53)
8.32	Os	5603	CHOCEN(9.02)
9.01	Sp	1870	ADRSPACH(10.45)
9.09	Os	5618	HRADEC KRÁL. HL.N.(9.35)
9.31	Sp	1950	HRADEC KRÁL. HL.N.(9.53)
9.31	Sp	1949	LETOHRAD(10.27)
10.31	Os	5605	CHOCEN(10.56)
10.31	Os	5202	CHLUMEC NAD CIDLINOU(11.28)
10.32	Os	5125	RYCHNOV NAD KNĚŽ.(10.56)
11.31	Os	5604	HRADEC KRÁL. HL.N.(11.55)
11.31	Sp	1951	LETOHRAD(12.31)
11.42	Os	5128	NÁCHOD(12.38)
12.30	Sp	1952	HRADEC KRÁL. HL.N.(12.52)
12.32	Os	5611	BOROHRÁDEK(12.40)
12.32	Os	5127	RYCHNOV NAD KNĚŽ.(12.56)
12.42	Os	5130	NÁCHOD(13.37)
12.48	Os	20209	SOLNICE(13.30)
13.01	Sp	1873	CHOCEN(13.21)
13.07	Os	5171	DOUDLEBY NAD ORLICÍ(13.26)
13.09	Os	5620	HRADEC KRÁL. HL.N.(13.43)
13.31	Sp	1953	LETOHRAD(14.31)
13.33	Os	5633	CHOCEN(13.58)
13.33	Os	5606	HRADEC KRÁL. HL.N.(13.57)
13.37	Sp	1864	HRADEC KRÁL. HL.N.(13.59)
13.40	Os	5132	HRONOV(14.48)
14.03	Os	25233	ROKYTNICE V ORL. HORÁCH(15.06)
14.08	Os	5204	CHLUMEC NAD CIDLINOU(15.08)
14.31	Os	5129	RYCHNOV NAD KNĚŽ.(14.59)
14.31	Sp	1955	LETOHRAD(15.25)
14.31	Sp	1954	HRADEC KRÁL. HL.N.(14.53)
14.31	Sp	1865	CHOCEN(15.01)
14.32	Os	5607	CHOCEN(15.02)
14.36	Os	20211	RYCHNOV NAD KNĚŽ.(14.59)
14.55	Os	20210	HRADEC KRÁL. HL.N.(15.19)

Čas	Vlak	Ve směru	Poznámky
Čas	Druh	Číslo	
15.00	Sp	1872	ADRSPACH(16.45)
15.08	Os	5175	DOUDLEBY NAD ORLICÍ(15.28)
15.09	Os	5622	HRADEC KRÁL. HL.N.(15.43)
15.31	Sp	1957	LETOHRAD(16.31)
15.33	Os	5635	CHOCEN(15.58)
15.33	Os	5624	HRADEC KRÁL. HL.N.(15.57)
15.37	Sp	1866	HRADEC KRÁL. HL.N.(15.59)
15.40	Os	5134	NÁCHOD(16.38)
16.08	Os	5206	CHLUMEC NAD CIDLINOU(17.08)
16.08	Os	5177	DOUDLEBY NAD ORLICÍ(16.28)
16.31	Os	5617	BOROHRÁDEK(16.39)
16.31	Sp	1956	HRADEC KRÁL. HL.N.(16.53)
16.31	Sp	1869	CHOCEN(16.54)
16.32	Os	5133	RYCHNOV NAD KNĚŽ.(16.56)
16.42	Os	5136	NÁCHOD(17.38)
17.01	Sp	1875	CHOCEN(17.21)
17.07	Os	5181	DOUDLEBY NAD ORLICÍ(17.29)
17.09	Os	5626	HRADEC KRÁL. HL.N.(17.43)
17.31	R	935	Častolovice(17.40) - Doudleby nad Orlicí(17.50) - Potštejn(17.58) - Litice nad Orlicí(18.09) - Zámberk(18.20) - LETOHRAD(18.30)
17.33	Os	5608	HRADEC KRÁL. HL.N.(17.57)
17.37	Sp	1868	HRADEC KRÁL. HL.N.(17.59)
17.41	Os	5138	NÁCHOD(18.39)
18.31	Sp	1958	HRADEC KRÁL. HL.N.(18.53)
18.32	Os	5135	RYCHNOV NAD KNĚŽ.(18.56)
18.33	Os	5609	CHOCEN(19.03)
19.02	Sp	1877	CHOCEN(19.21)
19.03	Sp	1874	TRUTNOV HL.N.(20.20)
19.31	Os	5628	HRADEC KRÁL. HL.N.(19.55)
19.31	Sp	1959	LETOHRAD(20.27)
20.31	Os	20214	HRADEC KRÁL. HL.N.(20.54)
20.31	Os	5119	CHOCEN(20.58)
20.32	Os	20213	SOLNICE(21.26)
21.32	Os	20216	HRADEC KRÁL. HL.N.(21.57)
21.32	Os	20215	SOLNICE(22.08)
21.33	Os	5118	NÁCHOD(22.18)
22.37	Os	20217	RYCHNOV NAD KNĚŽ.(23.00)
23.00	Os	5623	BOROHRÁDEK(23.08)
23.01	Os	20218	HRADEC KRÁL. HL.N.(23.20)

VYSVĚTLIVKY / ERKLÄRUNGEN / EXPLANATION:

Druh vlaku
 R Rychlík / Schnellzug / Fast train Sp Spěšný vlak / Eilzug / Regional fast train
 Os Osobní vlak / Regionalzug / Local train

Dopravce vlaku je uveden ve sloupci „Poznámky“, pokud není uveden, je dopravcem vlaku společnost České dráhy, a.s. / Das Eisenbahnverkehrsunternehmen (EVU) steht in der Spalte „Poznámky“, wenn nichts angeführt ist, geht es um EVU České dráhy, a.s. / The Railway Undertaking (RU) is listed in the „Poznámky“ column; if not stated, the RU is České dráhy, a.s.

Omezení jízdy

✂ úsobna během přepravy (do vyčerpání kapacity) / working days (usually from Monday to Friday)
 ↑ neděle a státem uznané svátky / Sonntage und Feiertage / Sundays and holidays confirmed by the state
 (1-7) den v týdnu (pondělí-neděle) / Wochentage (Montag-Sonntag) / days of week (Monday-Sunday)

Další informace o vlaku

- ☐ úsobna během přepravy (do vyčerpání kapacity) / Gepäckwagen (bis zur Kapazitätsauslastung) / a mobile left-luggage car on the train (until full capacity)
- ☐ úsobna během přepravy s možností rezervace místa pro jízdní kolo / Gepäckwagen mit Reservierungsmöglichkeit für Fahrradstellplatz / a mobile left-luggage car on the train; reservation of bicycles space possible
- ☐ přeprava spolumazadatel (do vyčerpání kapacity) / Fahrradbeförderung (unter Aufsicht des Reisenden, bis zur Kapazitätsauslastung) / carriage of registered luggage (until full capacity)
- R možno zakoupit místenku / Platzreservierung möglich / reservations possible
- 1. 2. ve vlaku kategorie Sp a Os - ve vlaku řazený k sezení vozy 1. i 2. vozové třídy / Eilzug bzw. Regionalzug mit Sitzwagen der 1. und 2. Klasse / trains of Sp and Os categories consist of 1st and 2nd class coaches
- ☐ přímý vůz / Kurswagen / through coach
- ☐ vůz vhodný pro přepravu cestujících na vozíku / Wagen mit Rollstuhlfahrerabteil / a coach suitable for carriage of people on wheelchairs
- ☐ vlak nečeká na žádné připoje / Zug wartet auf keine Anschlüsse / the train does not wait for any connections
- ☐ občerstvení (roznásková služba nebo samoobslužný automat) / Erfrischung (Am-Platz-Service oder ein Verkaufsautomat) / refreshment (in-seat service or a vending machine)
- ☐ ve vlaku řazený vůz s přípojkou 230 V / Wagen mit Steckdosen (230 V) / 230 V power sockets
- ☐ ve vlaku je plánováno řazení vozu s bezdrátovým připojením k internetu / für den Zug ist die Reihung eines Wagens mit WLAN geplant / a carriage with a wireless internet connection is planned
- ☐ vůz vhodný pro přepravu cestujících na vozíku, vybavený zvedací plošinou / Wagen mit Rollstuhlfahrerabteil und Hebebühne / a coach suitable for carriage of people on wheelchairs, equipped with a lifting platform
- ☐ vůz nebo oddíl vyhrazený pro cestující s dětmi do 10 let / Wagen oder Abteile für Reisende mit Kindern bis 10 Jahre / a coach or compartments reserved for passengers with children up to the age of 10 years

DS U.F.O. Vás zve na IV. Divadelní ples
Tentokrát ve Starověkém stylu

AVE PLES!

19. ledna 2019

sobota, od 20 hod.

**v Kulturním centru
Týniště nad Orlicí**

Vstupné 150,-

lze objednat na proche@seznam.cz
nebo tel. 607 821 885

Nahod'te vavřínový věnec, naleštěte
sandály, nažehlete tógu a protančete
se s námi od Sfingy až po Olymp za
doprovodu **Party Leaders** (Praha).

Čeká Vás bohatá tombola,
fotokoutek, Wellcome drink.

PARTYLEADERS

KOUZELNÁ SVĚTLA

Je to přesně rok, kdy jsem se dozvěděla, že paní ředitelka Světlana Kratěnová skončí ve své funkci. Nejen proto, že byla kdysi mou třídní, mě to velmi zasáhlo. Bylo mi proto jasné, že v jednom z dalších vydání zpravodaje chci rozhovor právě s ní. Co bude dál dělat? Jak tráví svůj volný čas? A jak se těší a připravuje na Vánoce, které má tak ráda? Začtete se do následujících řádků a snad zjistíte i to, co jste o ní nevěděli...

Vždycky se mi líbilo, že vám manžel říká „Světlo“. Ale mám psát Světlanu, nebo Světlana?

Napiš Světlana, Světlane jsem jen proto, že když jsem se narodila, nebyla Světlana v kalendáři a můj tatínek byl myslivec a přál si Světlušku...

Jaké tedy byly Vánoce malé Světlanky Izákové v tehdejších Albrechticích?

Jsem narozená v roce 1960, tak to bylo úplně něco jiného než tedka. S rodiči jsme bydleli u Řičářů, naproti kaštanu u bývalé mateřské školy. Bydleli jsme tam do svých osmi let. Tam jsme měli dvě malé místnosti, chodili jsme se koupat přes dvůr do prádelny, kde se ohřívala voda... Z Vánoc tam si pamatuji jeden silný zážitek, paní Řičarová, ta byla jako moje druhá babička, mi na lavičce u pece, kde jsme spolu seděli, zpívala „Narodil se Kristus Pán“. Tu koledu jsem nikdy předtím neslyšela, ve škole jsme se ji samozřejmě neučili, naši mi ji nezpívali, až od ní jsem ji slyšela. Dodnes si pamatuji, jak to bylo krásné. Jinak si na ni pamatuji i proto, že byla hodná a laskavá a u té peči mě i učila. Třeba měkké slabiky, které mi pořád nějak nešly do hlavy. Moje babička Izáková, ta byla zase úžasná v tom, že mě naučila šít, mohla jsem si s ní o všem povídat. Tyhle babičky rozhodně ovlivnily moje dětství. Jinak tatka hodně pracoval, protože postavil dům a musel na něj i vydělat peníze... Moji rodiče byli ti, kteří mě nechali vyrůstat ve svobodě a jít si svou cestou. A to je pocit, který je pro mě důležitý pořád. Celý život. Oni mě vlastně do něčeho netlačili. Vždycky mi něco nabídli nebo tak jako lehce připomněli. A toho si já na nich cením nejvíce, takový ten pocit, že jsem si o svém životě mohla roz-

hodovat sama a nikdo mi nebránil v tom, co mě zajímalo a bavilo, nežili jsme v žádném přepychu, ale měli jsme to, co jsme potřebovali, mamka čtenářka měla pochopení pro mé čtenářské nadšení, mohla jsem plést, šít, tvořit. Až někdy v sedmnácti jsem dostala od tatky první facku. Za celý život mi nikdy nedal, protože jsme spolu měli hezký vztah, ale jak jsem byla v tom vzpurném období... Ale prostě byli to lidi, kteří mi nabízel cestu, do něčeho mě netlačili a já jsem se cítila svobodná. Ta svoboda ale neznamenal, že jsem nemusela nic dělat. Naopak. I Mirka překvapilo, když sem přišel, že jsem třeba musela doma pracovat, že jsem nejdřív musela udělat práci na zahradě, vařila jsem... Teď jsme zrovna seděli nedávno s mamkou a s dětmi a bavili jsme se o tom, kdy jsem se vlastně naučila vařit. A ona říkala, že když jsme se sem přestěhovali v těch svých osmi letech, tak už ty další prázdniny jsme s bráchou nechtěli chodit k babičce na obědy a začala jsem vařit. Takže já už jsem pak vařila i pro ně, to mi bylo třeba dvanáct, třináct a já jsem o prázdninách uvařila a oni jezdili domů na obědy. Takže jsem se musela postarat, a to mi dalo do života hodně.

Dokázala jste to potom i vy převést do výchovy vašich dětí?

Já doufám, že ano... Třeba Mireček hrál fotbal a byl opravdu dobrý, hrál za Hradec. Potom přišly ryby, to je obrovská vášeň mého manžela, a on k tomu byl taky vedený od malička. A navíc ještě se u něj objevilo astma a najednou začaly ty ryby vítězit. To bylo někdy v sedmnácti a tak jsme to řešili. Já jsem říkala: „Viš co, vydrž to do osmnácti a až ti bude osmnáct, tak se rozhodni, já tě do něčeho nutit nebudu, ale na druhé straně nechci, abys mi jednou vyčítal, že jsem tě nechala odejít. Zkus to vydržet do osmnácti.“ A když mu bylo přesně osmnáct, tak řekl: „Já chci dělat ryby,“ a skončil s fotbalem. Nebylo to, že bych děti do něčeho tlačila, myslím si, že tohle jsem se snažila jim předat dál. Postarat se o ně, to jo, být jim nápomocná, vždycky. Dneska spousta maminek se učí s dětmi i na druhém stupni. To já jsem se učila jen s Martinem, ten to potřeboval, samozřejmě. Ale ti dva ostatní, jakmile byli na druhém stupni, řekla jsem, když něco budete potřebovat, přijďte, já vám to vysvětlím, podíváme se na to. Ale abych jim připravovala nebo kontrolovala tašku na druhém stupni, to v žádném případě, to mi přišlo úplně za hranou, že bych je k ničemu nevychovala.

Jak jste se teda dostala k učení?

Moje mamka říká, že jsem od malička chtěla být učitelka, že jsem k tomu ty sklonky měla. Ale potom jsem chtěla být i kadeřnice, to mě

hrozně bavilo. Takže když se bavíme o těch Vánocích, tak si vzpomínám, že jsem si strašně přála od Ježíška pannu s vlasy. To dřív vůbec nebylo a najednou se objevily. A dostala jsem pannu, která měla po celé hlavě krátké vlasy a vepředu jeden pruh delší. Na česání to opravdu nebylo, takže to byly i trochu smutné Vánoce. V deváté třídě, když se rozhodovalo, co dál dělat, jsem věděla, že nechci na gymnázium. Učila jsem se dobře, měla jsem samé jedničky, ale na gympl jsem nechtěla. V té době jsem pořád navrhovala, jaký budu mít pokojíček, chtěla jsem být architektka. Šla jsem dělat přijímačky do Hradce, ty přijímačky jsem udělala, ale nedostala jsem se. Oni tam tenkrát brali málo lidí a neotvírali ani ten obor, co jsem chtěla. Takže kdybych se tam byla bývala dostala, tak jsem navrhovala ústřední topení, z čehož by můj tatka měl radost, protože bych dělala to, co bylo v rodině, ale to se mi opravdu nechtělo. Můj tatka pak sednul do auta a jel do Nového Města nad Metují, kde byl krátce otevřený obor Přístrojová automatizační technika – počítače. A tam mu řekli, že to má budoucnost, tak jsem šla tam. Byl to určitě osud, protože tam jsem potkala svého muže. Takže si říkám, že to tak mělo být. Pak jsem se teprve na té průměce vrátila k myšlence učitelství. Za svůj život mám tři nebo čtyři opravdové kamarádky a dvě byly na té průmyslovce, byli jsme tam výborná parta. S jednou tou kamarádkou jsme tam hodně dělaly tělocvik, branné závody v létě i v zimě na běžkách, měli jsme tělocvikáře, který nás hodně dřel, ale nás to hrozně bavilo. A řekly jsme si, že půjdeme do Olomouce na učitelství na tělocvik. Takže jsme opravdu celou zimu dřely, trénovaly jsme, ale ta moje kamarádka otěhotněla. Takže tím to úplně padlo, protože já jsem sama do Olomouce jít nechtěla, navíc jsem chodila už s svým mužem. Nakonec jsem si dala přihlášku aspoň do Hradce na pedák. Ale nevěděla jsem, jestli tam mám jít, milovala jsem svého muže, říkala jsem si, že už bych mohla mít děti, našla bych si nějakou práci v kanceláři... Pak přišla pozvánka na zkoušky a já to vidím jako dnes, kdy jsme stály s mamkou u branky, přebírala jsem ten dopis a říkala jsem: „Já snad na tu školu ani nepůjdu, já bych chtěla asi jiný život...“ a mamka zase řekla to pravé slovo na pravém místě: „Tak to zkus, když už sis tam dala tu přihlášku.“ A to bylo to pravé slovo, myslím, že to bylo strašně dobře, protože mě ta práce opravdu bavila, myslím si, že to bylo to, co jsem měla v životě dělat... Aspoň z mého pohledu... Přitom pedák mě nebavil, protože jsem přišla z průmyslovky, kde byli samí kluci a to prostředí bylo úplně

jiné, navíc mně to vůbec nic nedalo ani pro tu profesi. Musím říct, že když jsem potom přišla do práce, tak jsem říkala, proč jsem na tu školu vůbec chodila. Byla úplně o ničem. Byla to úplně jiná doba, měli jsme marxismus a leninismus, dějiny mezinárodního hnutí a tak... Navíc jsem ve čtvrtáku měla Mirečka, ten se narodil, když jsem byla na škole, našťáště jsem měla dodělané všechny zkoušky. A moje další kamarádka, která otěhotněla asi o půl roku dřív než já; táhla to taky, ale už byla vyčerpaná; mi řekla: „Hele, Světlano, nepřerušíme to?“ A tak jsme šly za našim vedoucím a on nám řekl, že nám to schvaluje, že to je dobře, ať máme čas na dítě. Po roce přerušení studia nás čekala už jen diplomka a státnice. A to už se potom dalo. A když byly Mirečkovi dva roky, tak se tady uvolnilo místo a nezbylo mi nic jiného než nastoupit, protože pak už by to místo nebylo. Takže mě hnedka oslovili z okresu a já jsem nastoupila, to byl rok 1984.

Krátce nato se změnil režim, všechno se změnilo, jaké to bylo?

To bylo krásný. Když jsem učila první rok, tak jsem si říkala, že u toho ani nezůstanu. Nijak mě to nebavilo, měla jsem úplně jiné představy, dostala jsem i takovou náročnou třídu, kde to nebylo úplně jednoduché. Byla jsem opravdu vděčná za tu změnu režimu, protože se změnilo všechno, možnosti byly jiné... Dneska když někdo říká, že to nebylo vůbec tak hrozný, tak vzpomínám, jak jsme s svým mužem doma třeba zapálili svíčku, sedli si k topení, opřeli jsme se a říkali jsme, jaká je to beznadě, člověk musí něco jiného říkat doma, něco jiného v práci. A jak jsme všichni věděli, že nám strašně lžou. To je pro mě další strašná věc, nesnáším, když někdo někomu lže a toho bylo plno všude. Nás to oba hrozně trápilo, ale nevěděli jsme, co máme dělat. Shodou okolností jsme byli s malým Mírou v Praze v Muzeu, když byl Palachův týden. Vyšli jsme ven, tam se to začalo srocovat a já jsem říkala: „Tak tady zůstaneme...“ Stáli jsme tam, můj muž, malý dítě a já, a hned k nám přišli příslušníci veřejné bezpečnosti a hned ať opustíme ten prostor a já jsem říkala: „Já jsem svobodný člověk, já přece můžu stát, kde chci.“ No na to byla reakce úplně hrozná, znovu: okamžitě opusťte tento prostor... tak mě Mirek čapnul za ruku, Mirečka za druhou ruku a upalovali jsme pryč a hned potom to tam stříkali těmi vodními děly, zavřelo se nádraží... Přijeli jsme domů a naši v televizi poslouchali zprávy a říkali: „Vy jste se zbláznili, vy jste tam chtěli zůstat mezi těmahle živlami...“ Prostě jak to slyšeli z té televize. A my jsme jim říkali, jaké to jsou lži. Pro nás to

KOUZELNÁ SVĚTLA

byla doba, kdy jsme si přáli, aby se to všechno změnilo. Nebo když mi ve škole jeden žák řekl, že nebude chodit do pionýra. Já jsem říkala, tak nebude, vždyť to není povinné... No a pak jsem to slízla, jak jsem si někomu dovolila říct, že nebude chodit do pionýra. Mně prostě přišlo, že se má každý rozhodnout, kam chce chodit, ale to ne, všichni museli být v pionýru. To byla všechno taková mozaika, že jsme byli opravdu šťastní, když přišla revoluce. Můj muž se toho aktivně účastnil. Já jsem byla doma se dvěma malými dětmi. Na jedné straně jsem mu záviděla, že nemůžu být u toho, na druhou stranu jsem byla doma vyklepaná, co bude. Ty milice byly připraveny, nevěděli jsme, jak to všechno dopadne, poslouchala jsem hradecké rádio, to ještě strašně dlouho vysílalo v tom starém duchu. Do dneška, když si na to vzpomenu, tak jsme šťastní, ale zároveň máme v sobě ten pocit opravdového napětí. Nezapomenu, jak jsme si s Evou Drábkovou připnuly trikolory a hrdě jsme je nosily i do školy. A jak jsme se těšily, až sundáme ze stěn na chodbách všechna ta socialistická hesla, ale to bylo až za několik měsíců. Postupně se změnila atmosféra, opravdu jsme si s mým mužem připadali svobodní, měli jsme velkou chuť do nových věcí. Vzpomínám si, jak se mi nejednou skvěle učilo, když jsem se vrátila po mateřské s Tomem. Paní ředitelkou byla Jana Formanová, kterou mám moc ráda a moc si jí vážím.

Vy jste se snažila, aby ta naše škola, i když malíká a s omezeným rozpočtem, šla vždycky s dobou, zasloužila jste se o spoustu věcí. Vybavíte si ještě školu, do které jste tehdy nastoupila?

To se nedá srovnávat. Ta škola, když si na ni vzpomenu, tak mám ponurý, šedý dojem. Když jsem školu přebírala jako ředitelka v roce 2001, tak byl připraven projekt na rekonstrukci toalet v celé škole. Pro mě bylo úžasné, že se to konečně měnilo. Jeden z mých prvních zážitků ze školy totiž byl, když jsem poprvé měla první třídu a kluky jsem vedla na záchod, tak tam byl černý žlábek a černá zeď a ti kluci se ptali, na co to je. A já jsem říkala, no, tam se asi dřív chodilo čurat, ale vy už budete chodit na záchody. No to jsem pak hned zjistila od ostatních učitelů, že tam se chodí pořád čurat. No mně to přišlo úplně hrozný. Přebírala jsem dokumentaci, začala jsem tím večer doma listovat a teď jsem tam viděla - šedá barva... A říkala jsem si, to už snad ne... Takže o těch prázdninách to bylo o tom, že jsem se stavební firmou objížděla stavebniny, a těch obchodů v té době nebylo moc, a hledali jsme, abychom se vešli do rozpočtu (takže jsme třeba brali i druhou jakost), ale dali jsme

tam oranžovou, bílou, modrou. Je to už řada let, ale i nedávno se mi stalo, když tam někdo přišel, chválil, že máme krásné záchody. Děda - Mirkův tatka - mi tam nabarvil rámečky zrcadel přesně ve stejné barvě, futra jsme dali do té barvy. Teď nám to přijde normální, žijeme v barevné době. Potom se začaly třídy dávat do barevna, přišly počítače, interaktivní tabule dneska v každé třídě. Máme třídu s počítači se spoustou programů pro výuku. Interaktivní tabule je obrovský pokrok. Kopírky, tiskárny... Dříve jsme si všechno kreslili, po večerech jsem vystřihovala obrázky, měli jsme ve škole meotar, to byla pro nás úplná hrůza. Museli jsme ho do té třídy nastěhovat, věčně to nešlo, takže každý se bál, že zrovna jemu se to rozbije. Teď si najdeš kterýkoliv obrázek, pustíš si hudbu. Hlavně se ale změnila metody a formy výuky, přišly projekty, společné akce. Jde o to, aby se žáci co nejvíce sami dopracovali k vědomostem, poznatkům a jak už jsem mnohokrát řekla, důležitý je nejen výsledek, ale i cesta k němu.

V loňském roce touhle dobou jste ale oznámila, že nebudete pokračovat ve funkci ředitelky...

Já jsem to ve škole oznámila už na konci srpna, protože už jsem byla rozhodnutá. Zaprvé se Martinův stav během posledních let zhoršil a já jsem věděla, že mě potřebuje daleko víc. Cítila jsem se divně, jako že ho šidím. Sice jsem se snažila se mu věnovat, ale viděla jsem, že to bylo někdy těžký, telefonoval mi do práce, kdy už přijdu, byly úrazy. Za další jsem věděla, že Tom bude končit školu, přičemž on nám úžasně pomáhal. Pomáhal i Mireček, ale přece jen chodí do práce, je často pryč a ten Tom, jak tady byl a už dodělával vysokou školu a už ani nebydlél v Praze, tak třeba vzal Martina, dojel s ním na rehabilitaci, dojel s ním k lékaři, pomohl mu. Takže jsme v něm měli neskutečnou oporu a věděla jsem, že tohle skončí. Teď už je od rána do večera v práci. Já jsem s Martinem taky musela někam dojet, ale vždycky jsem se musela do té školy vrátit, takže my jsme přijeli třeba od doktora, já jsem ho nechala tady doma a zase jsem mazala tam. Tahala jsem si věci domů, abych mohla být s ním. Věděla jsem, že to tak nejde. Bylo to těžký a uvědomila jsem si, že nemůžu dělat pořád pro ostatní, když mě moje rodina potřebuje. Dneska si můj muž neskutečně užívá to, že má zázemí. A já jsem přitom vždycky měla pocit, že jsem dobrá, že to zvládám, byt s vypětím všech sil. Ale prostě každý den, každý den to od něj teď slyším, jak je to úžasné, že přijde domů, je tady zatopeno, všechno je voňavé, nejsou tady sešity, nejsou tady rozdělané

nějaké věci na velikonoční výstavu, na jarmárek... Já jsem věděla, že to rozhodnutí musím udělat. Ale je pravda, že jsem si myslela, že to bude jednodušší. Všichni říkali, že se mi určitě bude stýskat, a já jsem říkala: „Trochu určitě, ale já už se fakt těším, že budu s tím Martinem a že si odpočinu, změním svůj život.“ A teď mám opravdu takový divný pocit. Ale já to беру jako že to je takové přechodné období. Nové paní ředitelce jsem slíbila, že pomůžu, tak pomáhám, to znamená, že pořád do školy chodím a myslím na ni. Pořád ještě ve snech něco řeším. Já tam teď nedělám to, co mně přinášelo radost, chodím dělat papíry... Tuhle jsem si říkala, jak je možné, že i když mám mnohem víc času, tak jsem neskutečně unavená. Jedna věc je, že jsem neměla prázdniny, protože jsme s paní ředitelkou od července intenzivně pracovaly, protože ona má opravdu zájem o školu, tak jsem jí vysvětlila všechno, procházíme podrobně všechny šanony. Ale navíc jsem si uvědomila, že já vlastně nedostávám tu energii nazpátek od těch lidí. Protože, když jsme dělali nějaké akce nebo když jsem to vyučování měla postavené tak, že to ty děti bavilo, tak jsem tu energii dostávala nazpátek. A teď se hrabu v těch papírech, a to žádná energie nazpátek fakt není. A je takové prázdno. Já jsem byla pořád v nějaké akci. Najednou moje akce je, že pomáhám škole, jezdíme po rehabilitacích, po doktorech, po úřadech, chodíme s Martinem ven, děláme spolu, vaříme, uklízíme, takové ty věci, co zažívá ta ženská na mateřský a každý říká úžasný, jsi na mateřský, ale je to takové trochu stále stejné.

Skvělé je, že jsme opravdu každý den venku, třeba i se psem. To mi dříve hrozně chybělo.

Těším se, že se budu po těch mnoha letech moct konečně věnovat i sobě. Chci se učit angličtinu, chtěla bych dělat jógu. Mnoho let jsem na sebe neměla vůbec čas. Měla jsem čas na školu, snažila jsem se mít čas pro rodinu, ale na sebe jsem čas neměla vůbec žádný. A to se časem rozhodně změní. Ale teď je to zatím divný, asi je to i počasím, tmou... Ale každý den jsem pochválena za to, jak úžasně jsem uvařila, Martin mě několikrát za den obejmě, poděkuje... Já si nestěžuju, vůbec, ale ty zvláštní pocity... Je to divný...

Jak budete letos trávit Vánoce? Máte teď spoustu času na pečení cukroví...

My máme takový rodinný zvyk, který jsem zavedla, že vždycky pečou na první adventní neděli vanilkové rohlíčky a sníme je po rozsvěcení vánočního stromu. Takže už jsou sněžené. Jinak mám v lednici asi tři nebo čtyři těsta a Martin už mi něko-

likrát řekl: „Mami, to těsto je výborný!“ Takže budu muset něco rychle upéct, ať mám z čeho. Dneska mi i říkal, že bych to snad nemusela ani péct. Tak jsem ho ujistila, že to je potřeba. Těším se na to, pečou moc ráda, a doufám, že mě to vánočně naladí. Je to letos takové zvláštní, protože já jsem Vánoce měla spojené s vánoční školou. Vždycky jsem žila v takovém vánočním laufu, což teď nemám. Navíc jak bylo dlouho krásné počasí, tak mi to vůbec nepříjde, překvapuje mě, že už je první adventní neděle za námi. Ale těším se, protože Vánoce máme spojené s rodinou, s klidem, pohodou. Vždycky jsme oba měli před Vánoci hodně náročné období, a pak to najednou skončilo, přišla velká úleva, že jsme všechno zvládli a hurá Vánoce. Vánoce se vším, co k nim patří. Dlouho jsme děti drželi v tom, že je Ježíšek. Teď jsme všichni dospěli, ale tradice pořád dodržujeme. Martin s manželem dělají bramborový salát, já s Tomem a letos snad i s jeho přítelkyní zdobím stromeček, pustíme si k tomu Lásku nebeskou... Já miluju ryby, jím je pořád, všichni mi říkají, že jsem rybožrout, můj muž mi říká, že mi narostou ploutve, ale přesto se těším na vánočního kapra. A jsme tady všichni, celá rodina, máme to jako slavnostní chvíli, kterou si užíváme bez televize, u nás se nepouští pohádka, cinká andělské zvonění, hrají koledy, povidáme, nechybí, vánočka, rozkrájená jablčka, na rozdíl od mého muže mám ráda i lití olova... A nejkrásnější Vánoce jsem měla, když tady v kostele byla vánoční mše a po večeri jsme šli všichni společně do toho kostela. A jednou si taky pamatuji, když napadl sníh na Vánoce a my jsme šli na procházku po Hrázce a táhli jsme Tomíka na pekáči, padal sníh a děti volaly „šťastné a veselé!“ To si každý rok připomínáme. Moc se těším. Dárek ještě nemám ani jeden, ale není to o těch dárcích. Čím jsem starší, tím si to myslím čím dál tím víc, že ty tradice jsou důležité. Třeba dnes koupím Mikuláš a my jsme se na Mikuláše brali, dnes máme výročí svatby, a všichni vědí, že pojedeme na večeri, že budeme rodina společně. A je to pro nás strašně důležité a je to krásné. To jsou ty věci, které jsou ničím nenahraditelné a jak člověk stárne, tak si je uvědomuje...

Dovolte mi, abych tímto za všechny, koho paní Světlana Kratěnová učila, poděkovala a sklonila se před tím, jak vždy všechno perfektně zvládla, i když to třeba nebylo vůbec jednoduché. Jak sama říká, ve škole je to hlavně o lidech a já věřím, že se jí podařilo z každého žáka dostat to nejlepší. Ještě jednou děkuji.

Eva Králová

PSÍ DEN S ČÍSLEM 4

Druhá zářijová neděle s krásným datem 9. 9. se stala dnem, kdy se park u elektrárny rozštěkal už počtvrté více než obvykle. Probíhal tady totiž čtvrtý ročník akce s názvem Psí den. Protože jde o den především pro naše čtyřnohé miláčky, prohlašovala jsem už dávno dopředu, že se budu tento ročník snažit připravit tak, jako by to byl ročník jubilejní. A příští rok si pak stříhneme jubileum načisto. Jak to dopadlo, ať prosím posoudíte, co tam byli, já jsem se nestihla ani rozkoukat a už byl konec...

Psí den je akce, která nemá úplně běžný albrechtický rámeček. Co tím myslím? Většina albrechtických akcí se koná v areálu se zázemím, takže všechno probíhá tak, že pár pořadatelů přijde na místo, každý se chopí svého úkolu a za chvíli může akce začít. Zlehčuji to až moc, někdy je to mazec i tak, ale... Psí den se, jak píšu výše, koná v parku u elektrárny, kde není nic. Povídání o tom, co všechno jsem zařizovala zhruba od dubna až do poslední chvíle doma, si nechám od cesty. Stačí ten šrunc na místě. Asi hodinu před začátkem akce proto zmobilizují rodinu se všemi dostupnými vozidly, kterými navezeme vše potřebné – stoly si půjčujeme u hasičů (aby to nebylo jednoduché, tak část ve staré, část v nové), odkud při-

vedeme také elektrinu a v kanystrech průběžně nosíme vodu (pro pejsky i lidi). Stoly a lavice bleskurychle všichni, kdo jsou na místě, skládají a rozmisťují – naštěstí už k tomu nepotřebuji moje instrukce, jsou moc šikovní. Musí mít kde sedět účastníci, ale také je potřeba připravit „stánky“ pro vystavovatele, veterinární přejímku a občerstvení. Občerstvení, to je také příběh sám pro sebe – půjčit sud s pivem, koupit nealko, půjčit na poslední chvíli chlazení (děkuji opět panu Kuchyňovi), protože to, se kterým se počítalo, se nějak rozbilo... Letos občerstvení zajišťoval Kroužek mladých hasičů, což se ukázalo jako super řešení – klapalo to skvěle a výtežek z prodeje všech nápojů šel do pokladny Kroužku. Letos se vedle stánku s občerstvením poprvé rozložil také stánek s tvořením pro děti.

Do toho všeho přijíždějí vystavovatelé. Mazlíkův ráj a veterinární poradna ordinace ARGO je každoroční klasika, letos se svým stánkem dorazil také e-shop obleckypopsy.cz (deset minut před začátkem zjišťuji, že pan majitel ještě nepřišel, tak volám, nestresuji, naviguji). Doplníme slevové kartičky do dárkových tašek, to už se u vstupu tvoří fronta – letos přišlo přes 30 soutěžících pejsků a několik dalších, kteří také

museli projít přes veterinární přejímku. S porotci probereme soutěže – jak půjdou po sobě a co budou obnášet – každý rok jsou trochu jiné. Přijíždějí první pejsci, kteří obstarají část pestrého programu – abych nikoho nezdržovala dlouho, přijíždějí postupně, podle toho, kdy přijdou na řadu, vždy asi půl hodiny před jejich vystoupením. Takže se ještě během moderování musím stíhat vítat, vysvětlovat, domlouvat... Kameraman ví, co a jak, fotograf se také rychle zorientuje, je to profík. Byl rok, kdy jsem si to i sama fotila, ha ha, promiňte, ale to už opravdu nikdy více. Stačí, že ještě čas od času zjišťuji od mamky, jestli jsou děti, které hlídá, hodné. Alánkovi je v tu chvíli necelestých osm týdnů, naštěstí to celé prospí, o Nelču se zvládá starat tatínek...

Ještě se divíte, že se mi vždycky na začátku při moderování klepe hlas? Nebo že zapomenu upozornit hosty, že záchod je mimořádně otevřený v moštárně, protože zázemí u hasičů zabrala firma, která v obci buduje kanalizaci? Nebo že zapomenu poděkovat (jako jedinému ze všech) svému tatkovci, jakožto kameramanovi celé akce? Nebo že mi až druhý den dojde, že jsme zapomněli na stojany na pytle na odpadky? Je to zkrátka šílený kolotoč, tak jen doufám, že to stojí za to...

A jaký tedy byl letošní ročník Psího dne? Počasí vyšlo, bylo krásně, teplo, ale už ne to neúnosné horko letních prázdnin. Pejšků přišel rekordní počet – 31 soutěžících a ještě několik navrch. Postupně soutěžili O psího sympatáka, což je divácké hlasování o nejsympatičtějšího pejska, dál přišla na řadu překážková dráha, jejíž největším zádrhelem byl tunel na agility, do kterého se pejskům moc nechťelo, další byla soutěž, kdy páníček musel štěkáním rozštěkat svého psa a na závěr byla soutěž nazvaná „najdi páníčka“, kdy pejsci museli hledat mezi třemi pod dekami schovanými lidmi toho svého.

Další program obstaral tým Dog Puller Hradec Králové pod taktov-

kou Andrey Adlafové, který nám předvedl zajímavou novou psí disciplínu, s povídáním o prevenci napadení psem přijela paní Lucie Šafářová z chovatelské stanice Fitmin, s ukázkou a povídáním o canisterapii dorazila paní Jitka Kamenická ze spolku Aura Canis. Novinky v módě pro pejsky nám představil Radek Štěpánek z e-shopu obleckypopsy.cz, celou akci fotil profesionální psí fotograf Jan Pončík. Pamlsky a hračky prodával stánek zverimexu Mazlíkův ráj. Od veterinářky Dášy Michalcové jsme se dozvěděli, co aktuálně trápí pejsky v okolí a na co si dát pozor. Dvouhodinový program byl zkrátka přímo napěchovaný a nedopřál nikomu oddechu.

Nezbývá proto než poděkovat: za pomoc s přípravou a úklidem areálu SDH Albrechtice nad Orlicí, za podporu a veterinární přejímku Kláře Müllerové a Dášy Michalcové z veterinární ordinace ARGO Týniště nad Orlicí, za ozvučení Říšovi Michalcovi, za občerstvení Kroužku mladých hasičů – Svátovi Mylerovi a Davidu Chaloupkovi, za dětský koutek Lucce Proche z Klubu maminek a dětí, za spravedlivé soudcování soutěží hlavnímu porotci Miroslavu Markovi, za pomoc se vším, s čím bylo třeba, Aleně Mylerové a Vlastě Zemkové z kulturní komise, paní Jaroslavě Kupkové za zpřístupnění wc v moštárně, všem partnerům akce, kteří darovali ceny do soutěží nebo vzorky do dárkových tašek – veterinární ordinace ARGO, obleckypopsy.cz, krmiva Natural Platinum, e-shop pethome.cz, za diplomy Milanu Ešnerovi z reklamní agentury Mega a konečně také kameramanovi celé akce, mému tatkovci Milanu Myšíkovi. Nekonečné díky za pomoc a trpělivost patří také mému muži.

Já vím, je to dlouhý článek, ale doufám, že mi pomůže, abyste mi odpustili, nebo aspoň pochopili, případné nedostatky. Snad bude příští ročník zase o chup lepší... Tak pac a pusu zase za rok!

Eva Králová

KRBOVA PLAVBA

Přestože v posledních měsících jméno pana Krba rezonuje obcí především kvůli prodeji jeho hospody, dovolte mi, abych ještě zavzpomínala na jeden krásný letní den, kdy se jela vzpomínková Krbova plavba. Naplánovali jsme ji na první srpnovou sobotu a tento termín se budeme snažit udržet i v dalších letech. Tentokrát jsem ale věděla, že se nebudu moci přímo zúčastnit, protože jsem měla začátkem července termín porodu. Požádala jsem proto Kubu Skalického, zkušeného vodáka, aby se postaral o občerstvení

i zdárné dopnutí všech lodí, což se podařilo, a za což mu moc děkuji.

Co hrálo letos proti nám, bylo sucho, které provázelo celé léto a které nám nedovolilo plout tradiční trasu z Kostelce nad Orlicí do Týniště, ale nakonec se prý i část Orlice z Týniště nad Orlicí do Krňovic jela pěkně, do cíle dorazili všichni, udělal se jen málokdo a před startem se mohli alespoň všichni, kdo potřebovali, posilnit v hospůdce v Rampa Sportu. Po dopnutí jsme se stejně jako vloni sešli na zahrádce hospůdky U Krbů, za což děkuji paní Ivetě Kr-

bové a paní Drahušce Martinové. Tam se do pozdního večera hrálo, zpívalo, jedlo a pilo a dobře nám bylo...

Už od začátku, když jsem někomu volala a něco ohledně Krbovy plavby potřebovala, byli všichni maximálně ochotní, často až za hranice možného. Považte sami – chvíli to vypadalo, že letos v Albrechticích neseženu muzikanty, ale pan Zdeněk Bureš požádal bratra, aby odložil oslavu svých šedesátin, můj tatka, Milan Mýšík, svolil, že po mnoha letech zahraje na kytaru na veřejnosti

a pan Jiří Kapucian přišel muzikanty podpořit alespoň zpěvem, když už kvůli zlomené klíční kosti nemohl hrát. Fakt je, že vodáci byli vždycky parta, ale myslím, že všichni vnímáme, že tady to děláme pro člověka, který nám všem mockrát pomohl, potěšil a vůbec toho pro naši obec dělal hodně, a který tady s námi už rok a půl bohužel není... Snad se na nás shora dívá a má radost, že se vždy jednou za rok sejdeme na jeho milované řece a zahrádce jeho restaurace. Tak zase v létě, ahoj!

Eva Králová

LETOŠNÍ POSVÍCENÍ

Tradičně, jako každý rok, na první neděli po svátku Svatého Václava, se v Albrechticích slaví posvícení. A už se stalo samozřejmostí, že se slaví na hřišti V Borku. Letos bylo bohužel ochuzeno o tradiční posvícenské kačeny, neboť vzhledem k uzavření restaurace U Krbů, by cenová kalkulace byla někde příliš vysoká.

I přes tento nedostatek byly připraveny sportovní soutěže, které byly bodově ohodnoceny. Fotbalové utkání Albrechtice – Nová Ves, přetahování požární hadic, fotbalový slalom s míčem, střelba pokutových kopů a kopy na přesnost. Pro silné jednotlivce byl připraven hod sudem o lahev šampaňského. Ve fotbalových mužstvech musely být zastoupeny ženy a letošní klání skončilo nerozhodně 3:3. Celkově na body zvítězila Nová Ves a bodově obhájila pohár.

Letošnímu posvícení přálo i počasí, a tak před pěknou návštěvou můžeme říci, že se vydařilo. Budeme se těšit na posvícení 2019, ono se nezdá, ale bude „za chvíli“.

Jaroslav Hlušíčka st.

OPRAVA KOMUNIKACE V BORKU

Jednou z významných stavebních akcí letošního roku byla dlouho odkládaná oprava místní komunikace V Borku. Její technický stav byl četnou stavební činností a dobou užívání (od roku 1992) nevyhovující.

Vloni na podzim byla zhotovena projektová dokumentace, která vycházela vstříc podmínkám dotace na opravy místních komunikací vyhlášenou Ministerstvem pro místní rozvoj. Podmínkou dotace bylo, že je možné provést pouze opravu silnice bez oprav chodníků. Výše dotace max. 1 mil. Kč. Kromě toho jsme požádali o dotaci i Královéhradecký kraj.

Vzhledem k rozpočtovým nákladům na celou opravu komunikace ve výši 7,031 mil. Kč a dotačním možností, byla stavba rozdělena na dvě etapy.

I. etapa - objezdová komunikace sídliště V Borku v rozpočtové hodnotě 4,575 mil. Kč, II. etapa - parkoviště, vjezdy k bytovým domům a navazující obslužné komunikace na objezdovou komunikaci v rozpočtové hodnotě 2,456 mil. Kč.

Obě žádosti o dotace byly nakonec zamítnuty. I přesto zastupitelstvo obce rozhodlo, že I. etapu oprav komunikace obec provede a vydaje s ní spojené uhradí ze svého rozpočtu. Navíc bylo rozhodnuto, že budou vyměněny všechny obrubníky a vodící pásy, opraveny dešťové i kanalizační vpusti a šachty, což podmínky dotace

z MMR vylučovaly. K tomu bylo rozhodnuto, že bude opraven chodník před řadovkou a chodník od Kacrových bude rozšířen z důvodu budoucího uložení elektrických kabelů nn.

Dodavatelem stavby byla ve veřejné soutěži vybrána společnost STAVITELSTVÍ DS, s.r.o. Rychnov nad Kněžnou. Díky vysoké odbornosti

majitele společnosti pana Ing. Josefa Příbyla a jeho pracovníků probíhala stavba rychle a kvalitně. Dokončení veškerých stavebních prací bylo smluvně ujednáno do 20. 12. 2018. Ve skutečnosti byly hlavní stavební práce dokončeny již 5. 12. 2018.

Jaromír Kratěna, starosta obce

ZPRÁVY Z SK - ODDÍL KOPANÉ

Jarní část soutěže ročníku 2017/18 pro nás nezačala dobře a dlouho jsme se nemohli vymanit z pásma sestupu. Bohužel se splnily naše obavy, hráčům se nevyhýbaly zdravotní problémy a tak jsme většinu zápasů odehráli bez našich tradičních opor. Nakonec vše dobře dopadlo a rekordním vítězstvím nad Ohnišovem 17:1 jsme definitivně zachránili krajskou soutěž I. B třídu pro ročník 2018/19. Jaro jsme zakončili neslavnou účastí na Štítu Albrechtic, kde jsme měli nejhorší umístění v historii Štítu, a to na posledním místě.

Skupina B (v Bílovci)
Baník Albrechtice - Albrechtice v Jizerských horách 1:2. Albrechtice nad Orlicí - Albrechtice u Lanškrouna 0:4. Albrechtice v Jizerských horách - Albrechtice u Lanškrouna 0:0, pokutové kopy 2:3. Baník Albrechtice - Albrechtice nad Orlicí 4:0. Albrechtice nad Orlicí - Albrechtice v Jizerských horách 1:7. Albrechtice u Lanškrouna - Baník Albrechtice 2:2, pokutové kopy 2:3. Konečné pořadí ve skupině:

1. Albrechtice v Jizerských horách 7 bodů, skóre 9:2. 2. Albrechtice u Lanškrouna 6, 6:2. 3. Albrechtice u Českého Těšína 5, 7:4. 4. Albrechtice nad Orlicí 0, 1:15

Celkové pořadí:

1. Velké Albrechtice. 2. Albrechtice v Jizerských horách. 3. Albrechtice u Lanškrouna. 4. Město Albrechtice. 5. Albrechtice u Českého Těšína. 6. Lesní Albrechtice. 7. Albrechtice nad Vltavou. 8. Albrechtice nad Orlicí.

Letní přípravu jsme zahájili v červenci a opět bez tradičních opor. Kádr byl částečně omlazený, vrátili se z hos-

tování Karel Stolín z Horního Jelení a Petr Bartoš z Týniště. Měli jsme zájem o další hráče, kteří by posílili náš prořídilý kádr, ale sehnat dnes dobré hráče není jednoduché.

A tak začátek podzimní části soutěže pro nás opět, jako všechny začátky, nevypadal dobře. Po třech kolech jsme byli bez bodu a našťastí jsme nebyli sami. První zápas na hřišti v Předměřicích jsme prohráli o jednu branku 2:3. Další utkání doma jednoznačná prohra s velmi dobrou Solnicí a následně prohra v Opočně s hratelným soupeřem, ale bohužel neúplným mužstvem bez opor. Konečně jsme získali první tři body doma s Malšovicemi, ale střed tabulky se nám vzdaluje. Vypadá to, že mužstva tohoto soutěžního ročníku jsou velmi vyrovnaná. Samozřejmě jsou mužstva silnější, ta už obsadila předek tabulky a ta slabší, které se pohybovaly v druhé části. Ale hranice mezi nimi je tenká, a tak o překvapivé výsledky není nouze. Dobře se jeví oba nováčkové - Javornice a Přepychy. Následovala těsná prohra v derby v Lípě a nám se podařilo posílení mužstva o zkušeného hráče z Lokomotivy Hradec Králové. Přišli každý do jedné řady. Do útoku k Hořínkovi Tomáš Tuček, do zálohy Lukáš Vostrovský a do obrany na místo zraněného Martina Bartáka Honza Fabián. Posílení se hned projevilo v dalším domácím zápase, kdy jsme porazili nováčka soutěže z okresu Hradec Králové, mužstvo Kosiček. Teď bychom potřebovali potvrdit zlepšené výsledky na hřišti Přepych.

Další problém je s nedostatkem funkcionářů. Stává se, že se na výbo-

rové schůzi sejdem jenom dva, a to se těžko zajišťují potřebná opatření a řídi chod oddílu. Vyzývám tímto bývalé hráče a příznivce, prosím o pomoc. V Albrechticích zůstala pouze jedna kulturní hospůdka, a to ta naše v areálu V Borku. Snažíme se o stále lepší vzhled a vybavení. Sice není přímo v Albrechticích, ale zájemci už si tam cestu našli. Abychom je mohli uspokojit i v zimním období, chceme zajistit hlavně teplo, instalaci ústředního vytápění.

Po dlouhém jednání a shánění se podařilo, především díky jednání Jirkovi Koblmüllerovi, ustavit mladší předpřípravku, kde se pod vedením Miloše Koblmüllerů učí ti opravdu nejmladší základům kopané, pohybu po hřišti a lásce k míči a této hře. Tak snad nezajde fotbal v Albrechticích na úbytě.

Podařilo se nám zlepšit vzhled před kabinami, i za pomoci hráčů SG.

Výbor děkuje všem zúčastněným. Kromě již osvědčených a stálých pracovníků také za účelnou pomoc Staré gardě.

Stále je hřišti co vylepšovat. Hodně úsilí stojí údržba obou hřišť, za to jaký je stav a vzhled, patří poděkování hlavně předsedovi Jirkovi Špačkovi a jeho asistentům Petru Duhovi a Oldovi Strakovi. Poděkování patří i Milovi Süsserovi, který však na vlastní žádost skončil s prací na hřišti a tak se ke kroupení tréninkového hřiště vrátil Ruda Moravec.

Na závěr nám popřejte hodně zdaru v naší činnosti, posílení funkcionářského zázemí. Pokud máte doma mladou ratolet se vztahem k pohybu, přijďte s ní v pondělí, nebo ve čtvrtek na fotbalový trénink těch nejmenších. Třeba se jim tato činnost zalíbí a vám se určitě bude líbit v areálu.

<jh>

Připomněli jsme si 100. výročí založení republiky

U příležitosti oslav 100. výročí založení republiky jsme se sešli dne 23. října 2018 na prostranství albrechtické návsi, abychom zasadili pamětní lípu. Připomněli jsme si nejvýznamnější chvíle v novodobých dějinách českého národa. Starosta obce a zástupkyně Sokolské župy Orlické, paní Červinková podtrhli svými projevy tento důležitý okamžik. Své pásmo předvedly děti ze ZŠ a MŠ Albrechtice nad Orlicí. Čestnou stráž tvořili albrechtičtí hasiči, kteří se ctí podpořili tento důležitý akt. Samotného zasazení lípy se účastnili i přihlížející a jsem ráda, že se lopaty chopili téměř všichni, vědomi si této veliké pamětní chvíle.

*Alena Mylerová,
místostarostka obce*

Proslov starosty obce:

Vážení spoluobčané, dámy a pánové, milé děti,

přeji vám všem krásný podvečer. Sešli jsme se dnes, abychom společně zasadili strom svobody ke 100. výročí vzniku samostatného Československého státu.

Tradice vysazování stromů svobody byla založena již v samotném počátku vzniku Československé republiky. V té době jich lidé vysadili tisíce a sázeli je i v pozdějších letech (1928, 1945, 1968) vždy, když si chtěli připomenout a oslavit význam svobody a demokracie.

I my dnes společně zasadíme tuto lípu, abychom v duchu této tradice uctili 100letou existenci samostatného Československa, nyní samostatné České republiky.

Chtěl bych při této příležitosti vzpomenout na našeho prvního prezidenta, pana Tomáše Garrigua Masaryka. Byl to právě on, který se nezastupitelnou měrou zasloužil o uznání Československa jako samostatného státu v mezinárodním

společenství. Jemu a jeho blízkým spolupracovníkům, politikům i dalším zástupcům veřejného života vděčíme za to, že dnes můžeme slavít stoletou existenci našeho státu.

Do vínku nově vzniklého státu vložil Masaryk především lásku k vlasti a demokratické principy pro její řízení a správu.

Od té doby prošla naše republika různými obdobím, která nesmazatelným způsobem ovlivnila životy všech občanů. Bylo dosaženo mnoha úspěchů v oblasti vědy, průmyslu, školství, zdravotnictví, sportu a kultury, na které můžeme být právem hrdí.

Mnoho Čechů se postavilo na odpor totalitním režimům a stali se příkladnými hrdiny pro nás i ostatní národy světa. Za každým úspěchem či počinem, který vytvářel dobrý obraz naší země ve světě, stáli naši spoluobčané. Někteří byli známí, jiní ne. Jim všem, bez rozdílu, patří

naše dnešní poděkování a úcta.

Smutnou pravdou je však i skutečnost, že se našli kolaboranti, zrádci, přísluhovači i vykonavatelé zlovůle totalitních režimů, za které se musí náš národ stydět. To je však realita i mnoha jiných národů světa.

Vážení spoluobčané, dámy a pánové,

jsem rád, že společně žijeme již takřka třicet let ve svobodné a demokratické zemi. Domnívám se, že po hospodářské stránce prožíváme spíše dobré období v existenci našeho státu.

Vážme si toho a udělejme společně vše proto, abychom naši republiku dále rozvíjeli ku prospěchu nás i našich nástupců. Nezapomínejme přitom, že nic na světě není zadarmo, zvláště ne svoboda a demokracie.

Jaromír Kratěna, starosta obce

Společenská kronika

počet obyvatel k 30. 11. 2018

997

Vítáme na světě:

Kateřina Urbanová, nar. 4. 7. 2018
 Alan Král, nar. 17. 7. 2018
 Lukáš Myler, nar. 30. 7. 2018
 Vojtěch Koblmüller, nar. 13. 8. 2018
 Stela Horká, nar. 3. 9. 2018
 Adrian Velíšek, 24. 9. 2018
 Dominik Sauer, 25. 10. 2018

Poděkování

Děkuji za příjemné posezení, dárky, květiny a blahopřání paní Aleně Müllerové a paní Aleně Beranové k mému životnímu jubileu.

Stanislava Mihulková

Ráda bych poděkovala členkám SPOZ za příjemné posezení, květiny a blahopřání k životnímu jubileu.

Děkuji. Kapuciánová

Chtěl bych touto cestou poděkovat panu starostovi Kratěnovi a paní Beranové za jejich gratulaci k mému výročí, za milé posezení. Zároveň děkuji za hezký dárek.

Zdeněk Pavlík

Děkuji všem pracovníkům obecního úřadu, členkám SPOZ a dalším účastníkům za účast a blahopřání při příležitosti mého životního jubilea.

Jindra Červinková

Vzpomínka

„Kdo v srdcích žije, neumírá.“
 Dne 8. 8. to bylo pět let, co nás opustil pan Petr Červinka z Albrechtic n. O., pracovník Aqua servisu Týniště n. O. Věnujte mu s námi tichou vzpomínku.

Vzpomíná manželka Inka a děti s rodinami.

„To, že čas rány hojí, je jen pouhé zdání. Stále je v srdci bolest a tiché vzpomínání.“ Dne 7. září 2018 uplynuly 3 roky, co nás opustil můj manžel Josef Krčmář.

Stále vzpomíná manželka Jára a děti s rodinami.

Dne 20. 10. 2018 uplyne smutných pět let od úmrtí mého manžela, otce, tchána, dědečka a kamaráda Ing. Jirky Koblmüllera. Kdo jste ho měl rád, věnujte mu tichou vzpomínku.

Manželka a synové s rodinami.

Dne 5. prosince 2018 uplynulo 3. smutné výročí, co se tiše zastavilo srdce pana Josefa Nováka z Albrechtic. Věnujte mu prosím s námi tichou vzpomínku.

Družka Mirka, synové Jiří a Miroslav

„Chtěl jsi tolik žít, ale osud byl krutý, že jsi musel odejít.“ Dne 1. ledna vzpomene 55. výročí narození našeho syna a bratra Miloše Dostála a 30. června 2019 uplyne 20 let od jeho úmrtí.

Stále vzpomínají maminka a sestra Jana s rodinou.

Dne 11. ledna 2019 tomu bude již 10 let, co nás navždy opustil pan Jiří Betlach ze Štěpánovska. Kdo jste ho znali, věnujte s námi.

Syn s rodinou

Dne 28. 1. 2019 by oslavil pan Brič Jiří své 70. narozeniny.

Vzpomínají manželka a děti s rodinami.